

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Зоосад

Далай–ламчик київський

▶ СТОР. 6

Глобус

Змії, малярія, джунглі: чого ще треба не боятися, щоб служити в Африці

▶ СТОР. 9

Культура

▶ СТОР. 12 Маленькі акторські перемоги

№ 12 (5262) СУБОТА, 21 СІЧНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

22 січня — День Соборності та Свободи України

Поклик єднання і свободи

Звернення Голови Верховної Ради України

Дорогі співвітчизники!

Радий вітати вас з Днем Соборності та Свободи України — святом, яке уособило, увібрало в себе найпалкіші прагнення і найзаповітніші сподівання нашого народу. Нині воно відзначається вперше і знайде продовження, поза всяким сумнівом, у добрій, надихаючій традиції, постійному перегукові історії, сьогодення та прийдешнього.

Чітка, незаперечна й несхитна закономірність проглядається у тому, що першим практичним виявом та втіленням волі пробудженої нації, споконвічного биття сердець людей, до того роз'єднаних державними кордонами та політичними рогатками, стало проголошення Акту Злуки Української і Західноукраїнської народних республік. Це була демонстрація кращих, гартованих століттями випробувань рис українського національного характеру, вірності загальнолюдським ідеалам та цінностям. А водночас — гуманістичний приклад для всього тогочасного світу, роздертого небувалою за своїми масштабами і жорстокістю війною.

Успадкувавши величне, неоднозначне і повчальне минуле, маємо усвідомлювати неосяжну відповідальність за врахування його уроків та настанов у новочасну добу. І передовсім — бачити за зробленим, здобутим і відступи, помилки та прорахунки, які відводять від магістральних напрямів згуртування суспільства, поглиблення демократії, творення та зміцнення держави.

Нехай сьогоднішнє свято нагадає кожному з нас і всім разом про такий же січневий день 1919 року, з якого воно взяло початок.

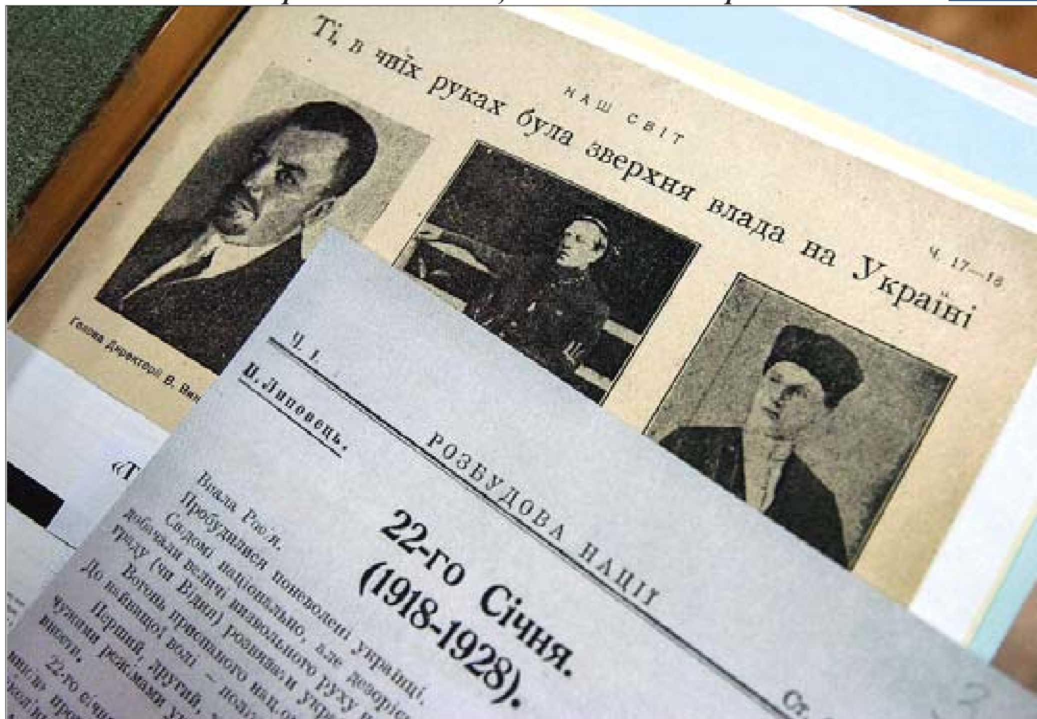
Нехай додає нам сил, енергії і віри в майбутнє приклад тих, хто підняв над українською землею знамено Злуки.

Будьмо завжди вірними її вікопомним гаслам та заповітам!

Володимир ЛИТВИН.

Факт історії як проект майбутнього

***Р**ічниця, яку нині відзначаємо, — не лише факт нашої історії, але, може, ще більше — проект нашого майбутнього. Бо ідея Соборної України сьогодні не менш актуальна і не менш проблематична, аніж 93 роки тому. Монумент, що його ви бачите на знімку, ще не зайняв свого місця на якомусь із київських майданів. Його автор, скульптор Борис Никончук, уперше публічно показав цю роботу минулого літа, до Дня Незалежності. Відгуки були одностайно-захоплені. Це той випадок, коли офіціоз збігається з душевною потребою художника, а краса форм і ліній дорівнює висоқій переконливості ідеї. В небесну блакить, окрилена стародавнім символом Русі — золотим тризубом, здіймається бронзова постать козацької святині Покрови. Вона стоїть на вічовому дзвоні, що віками кликав нас до братерської єдності. Тут все просто: скульптура зроблена так, щоб людина відчула потребу звести очі й мовчки помолитися своїй Україні — за її спокій, за її і за наш завтрашній день.*

Ті, в чиїх руках була зверхня влада на Україні

НАШ СВІТ

Ч. 17–18

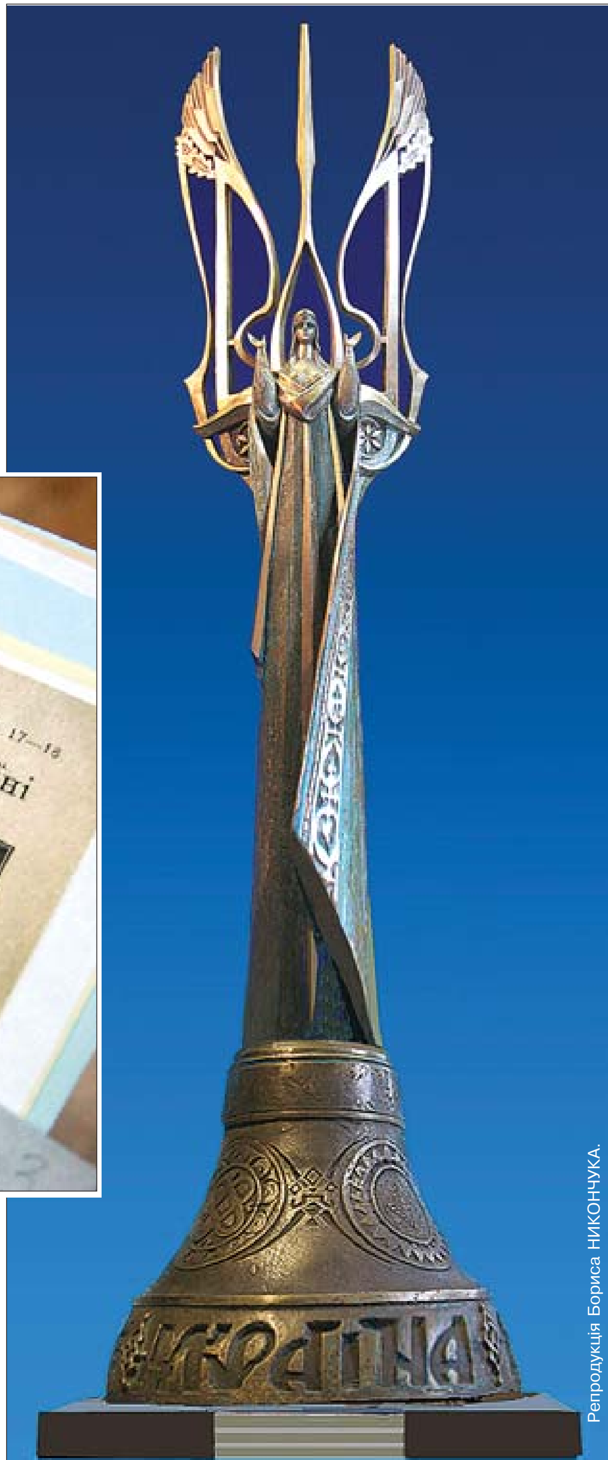
Ч. І.

П. Липовець.

РОЗБУДОВА НАЦІЇ

22-го Січня. (1918-1928).

Фоторепродукція Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Репродукція Бориса НИКОНЧУКА.

Здійснилась одвічна мрія...

***22** січня 1919 року, в першу річницю проголошення Четвертого універсалу про повну незалежність України, на Софіївському майдані Києва було проголошено Акт Злуки (об'єднання) наших земель, засвідчений Універсалом про об'єднання УНР і ЗУНР в єдину Велику Україну.*

▶ СТОР. 8

На знімку вгорі: очільники УНР В. Винниченко, С. Петлюра, П. Скоропадський у документах, представлених на виставці до Дня Злуки, відкритій у Центральному державному архіві зарубіжної україніки.

Я ВАМ ПИШУ

Злюся, але від газети не відмовлюся!

Я — шанувальник «Голосу України» вже шість років. Нам із дружиною цікаво все: новини й політика, «Сім'я», рецепти й поради. Моя дружина навіть робить вирізки і зберігає найцікавіше у своєму архіві.

Ми любимо свою газету, але от лихо з доставкою. Село Панасівка розташоване за шість кілометрів від поштового відділення в с. Глинськ. У нас проживає 29 родин. Через перебої з доставкою наші сусіди відмовилися від передплати. А мені одному пошту доставляють нерегулярно й пачкою, деякі номери губляться. Звичайно, злюся, але від «Голосу» вже не відмовлюся. Жити без нього не зможу...

Дякую вам за цікаву газету, так тримати!

Євгеній ГАЙ.

Глинськ-Панасівка Калинівського району Вінницької області.

ПОДІЇ

Нацбанк підняв ціни на золото та срібло

Учора Національний банк України встановив офіційні курси банківських металів, піднявши ціни на золото та срібло. Про це повідомила прес-служба НБУ. Офіційні курси банківських металів зросли до такого рівня: золото — 132950,27 грн. за 10 унцій; срібло — 2460,06 грн. за 10 унцій; платина — 122803,23 грн. за 10 унцій. Від початку року офіційний курс золота підвищився на 7,77%, **повідомляє Український банківський портал.**

На корвет «Володимир Великий» зібрали 50 народних тисяч

Платіжні доручення на отримання від «Фонду відродження українського флоту» 50 тисяч гривень добродійних внесків передав керівництву заводу «Екватор» президент фонду, віце-адмірал Микола Клітний.

Як розповів Микола Клітний, на рахунок його організації від мешканців України та нашої діаспори вже надійшло 150 тисяч гривень пожертв. До речі, гроші перераховують не лише багатії. Тому перший український корвет «Володимир Великий» справді має право називатися народним.

▶ СТОР. 4

Операція «Первоцвіт» стартує в лютому

З 1 лютого в Автономній Республіці Крим стартує операція «Первоцвіт».

У січні в Криму органами внутрішніх справ разом із представниками місцевого самоврядування було проведено рейди з виявлення випадків знищення й торгівлі пролісками та крокусами. Заходи щодо збереження занесених до Червоної книги України та рідкісних рослин, що виростають на території Автономної Республіки Крим, перевірки триватимуть до 31 травня.

В екологічній інспекції автономії нагадали, що торгівля первоцвітами заборонена, й закликали жителів і гостей Криму не купувати квіти, занесені в Червону книгу, **передає наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.**

КОРОТКО

■ 2,1 мільярда користувачів Інтернету зафіксували у світі за підсумками минулого року, половина з них мешкають у країнах Азії **(УНІАН).**

■ Працівники Прикордонної служби РП днями затримали чотирьох громадянок України, які працювали у Польщі з порушенням законодавства **(УНІАН).**

■ План реорганізації Кримського НДІ фізичних методів лікування ім. Сеченова представлять найближчим часом, **інформує наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.** Про це заявив Голова Ради міністрів АРК Анатолій Могильов.

■ Кілька тисяч гостей брали участь у традиційній гуцульській розколяді, яка відбулася на Водохреща в селищі Верховина на Прикарпатті. Цікаво, що в цьому краї колядують тільки чоловіки, **передає наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

Наслідки газових контрактів із РФ загрожують нацбезпеці — секретар РНБО *(стор. 3)*

Патріотизм має бути щоденним

В Ужгородському прес-клубі відбулася прес-конференція заступника Голови Верховної Ради України Миколи Томенка, який проаналізував соціальну та політичну ситуацію в Україні, а також презентував журналістам «Український щорічник» на 2012 рік.

Проект «Українських щорічників» започатковано М. Томенком для створення «посібника українських патріотів».

Політик прокоментував: «Українські щорічники» потраплять і до бібліотек та шкіл. Я є ідеологом щоденного патріотизму, який полягає в тому, щоб продовжувати кращі традиції Франка, Грінченка, щоденно провадити каменярську роботу. Слід робити хоча б невеличку роботу для своєї країни, але системно».

М. Томенко й А. Сербайло під час прес-конференції.

Порівняно з 2011 роком, поліграфічно зменшили площу для записів (за словами М. Томенка, навіть інтелігенція пише все менше і менше, у тому числі плануючи свій час). «Цей хитрий хід дав змогу більше наповнити щорічник змістовною інформацією. Тепер тут вміщено інформацію про понад 1000 персоналій української історії, кожен день містить до п'яти персоналій. Також кожну дату супроводжує афоризм дня, народний календар на щодень, статті про цікаві об'єкти України — культові споруди тощо», — сказав Микола Томенко.

У розділі «Що я зробив для України» замість трьох пунктів залишили один. На вихідні власників щорічника цього року «звільнили» від обов'язкової патріотичної роботи.

Доповідач поділився враженнями від поїздки (прибув на Закарпаття із Хмельницької області). «Дорога чітко демонструє специфіку кожної області, — сказав М. Томенко. — Тернопільщина взагалі не чистить дороги. Про Закарпаття важко сказати, адже все вже розтануло. Друга особливість, яку можна відстежити по дорозі, — традиційна українська забавка розміщувати свої портрети на білбордах. Найактивніше це роблять у Тернополі, мабуть, це найбагатше місто. На Закарпатті треба відзначити голову ОДА: він вітає, але портрета на білбордах немає. У нас модно, як у брежнєвські часи, розміщувати фото з дітьми, родиною, у полях і т. п.»

М. Томенко проаналізував питання бюджету та зазначив, що за нинішнього планування в деяких регіонах бюджетних коштів (на зарплати тощо) вистачить лише на дев'ять місяців. Заступник голови Закарпатської обласної ради Андрій Сербайло додав, що фракція «Батьківщини» в облраді виступила проти запропонованого (і, в результаті, — затвердженого) варіанта бюджету області. «Ми не можемо підтримати цей бюджет, враховуючи ситуацію у Верховній Раді та оцінку, яку він отримав від експертів», — сказав А. Сербайло.

Заступник глави парламенту також прокоментував україно-російські стосунки: «Я називаю це гарячою війною. Якщо за Ющенка тривала «холодна війна», то минулого року було найбільше в історії зустрічей представників української і російської влади, які радісно обіймалися, але у результаті немає жодних конкретних домовленостей, — сказав М. Томенко. — Вони не критикують один одного, але й не приймають жодного документа, який вселяв би оптимізм. Російській владі, щоб відвести увагу від падіння довіри до влади, зменшення рейтингу Путіна, треба знайти зовнішньополітичного ворога. І україна для цього підходить найкраще. Тому до завершення виборів у Росії не бачу жодного шансу для поліпшення українсько-російських відносин».

Про обговорюване об'єднання опозиції М. Томенко зазначив, що в документі, який повинен бути підписаний 22 січня опозиційними силами, мають бути сформовані спільні програмні цілі, укладено домовленість щодо роботи комісій, контролю за виборами, також пропишуть формування єдиного списку української опозиції в мажоритарних округах, сформулюють правила спільної діяльності в наступному складі парламенту.

«До березня ми повинні мати єдиний список від опозиції щодо мажоритарних округів. Якщо перетягнемо до літа, то матимемо проблему», — сказав політик.

Андрій Сербайло подякував гостю за прихильне ставлення до Закарпаття і за те, що політик приїхав поспілкуватися і на місці оглянути реальний стан речей, щоб у Верховній Раді говорити, знаючи ситуацію особисто.

Василь НИТКА,
Ганна ТАРКАНІЙ.
Ужгород.
Фото Ганни ТАРКАНІЙ.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Готується новий Кримінально-процесуальний кодекс

Комітет Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності ***готує до розгляду проекти Кримінального процесуального кодексу — внесеного Президентом України, та альтернативного, внесеного народним депутатом Романом Зваричем. Як повідомили в секретаріаті комітету, основні положення проекту Кодексу (реєстр. №9700), поданого Президентом України, стосуються:***

забезпечення процесуальної рівності — змагальності сторін у кримінальному процесі;

вдосконалення загальних засад досудового слідства — процесуальне керівництво розслідуванням здійснюватиме прокурор, який даватиме доручення слідчим, співробітникам органів внутрішніх справ, Служби безпеки та прийматиме або погоджуватиме ключові процесуальні рішення, а це звернення з клопотаннями, складення обвинувального акта тощо;

сам прокурор не зможе проводити слідство, крім тимчасового періоду, який встановлюється строком на 5 років і лише щодо справ, пов'язаних із розслідуванням злочинів, які скоїли чиновники 1—3 категорії, правоохоронці, військові;

функцію представництва державного обвинувачення в суді по конкретній справі буде покладено на прокурора, який здійснював нагляд за дотриманням законності тих органів, що проводили досудове розслідування, тобто один прокурор буде супроводжувати справу на всьому етапі її розгляду, закінчуючи доведенням вини у суді.

Обмеження конституційних прав громадян, зокрема, обрання запобіжного заходу, пропонується здійснювати лише за рішенням судді. Проведення негласних слідчих дій, накладення арешту на майно, примусовий привід, накладення грошового стягнення за невиконання посадових обов'язків, відсторонення від посади також здійснюватимуться виключно за рішенням суду.

НОРМА ЗАКОНОПРОЕКТУ

За злочини середньої та невеликої тяжкості термін досудового розслідування не може перевищувати 6 місяців, а якщо йдеться про тяжкі або особливо тяжкі злочини, — 12 місяців.

У новій редакції КПК передбачається оптимізувати систему запобіжних заходів. Так, взяття під варту матиме винятковий характер. Для прийняття такого рішення сторона обвинувачення повинна довести в суді, що інші заходи не зможуть забезпечити належної поведінки підозрюваного. Як альтернативу триманню під вартою вперше пропонується ввести запобіжний захід — домашній арешт, під час якого будуть застосовані електронні засоби моніторингу. Відповідний порядок має бути розроблено урядом у тримісячний термін.

Проектом пропонується новий підхід до застосування застави: навіть при прийнятті рішення застосувати до особи міру запобіжного заходу у вигляді взяття під варту суддя буде зобов'язаний у своїй постанові вказати, за умови внесення застави якого розміру людина може бути відпущена на свободу. Водночас, такий порядок не стосується злочинів, які мають насильницький характер, позбавлення життя людини або якщо підозрюваний чи обвинувачений порушив раніше обрану міру запобіжного заходу.

Ще однією важливою новелою проекту КПК є ліквідація можливості направлення справи на дорозслідування. Якщо вина людини не була доведена, то, як правило, суд направляв справу на додаткове розслідування. Через це, за статистикою, лише 0,2 відсотка від загальної кількості справ за рішенням суду мали виправдувальний вирок. Із ухваленням нової редакції Кримінально-процесуального кодексу розгляд справи має закінчуватися або обвинувальним вироком або виправданням.

Проект містить положення, які мають на меті забезпечити оперативний розгляд справ: особи, які скоїли злочин або підозрюються в скоєнні злочину, за який передбачається довічне ув'язнення, за бажанням можуть порушити питання про призначення суду присяжних, яке суд зобов'язаний задовольнити. Така модель діє в європейських країнах.

Альтернативним законопроектом (реєстр. №9700-1) пропонується:

закріпити належну правову процедуру здійснення кримінального провадження;

забезпечити захист прав і свобод та законних інтересів людини і громадянина, а також прав та законних інтересів юридичних осіб, яким кримінальними правопорушеннями та іншими діяннями завдано шкоди;

кримінальне переслідування і захист осіб, які підозрюються, обвинувачуються у здійсненні кримінальних правопорушень та інших діяннях, передбачених законом України про кримінальну відповідальність;

правильне застосування закону з тим, щоб кожен, хто здійснив злочин, був справедливо покараний і жоден невинуватий не був притягнутий до кримінальної відповідальності та засуджений.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Грузія поділиться досвідом боротьби з корупцією, а Фінляндія — розвитку туризму

***Міжнародний імідж нашої країни та шляхи його поліпшення стали предметом обговорення під час «круглого столу», організованого* Комітетом у закордонних справах.**

Захід відбувся під головуванням першого заступника голови комітету Тараса Чорновола та координатора проектів Української конфедерації журналістів Сергія Бикова. У засіданні взяли участь Надзвичайний і Повноважний Посол Фінляндії в Україні Ар'я Інкері Макконен, представники посольств Грузії, Німеччини та США, громадськості та ЗМІ.

Під час «круглого столу» дипломати, зокрема, звернули увагу на несприятливий інвестиційний клімат у країні. Крім того, було акцентовано увагу на необхідності розвитку народної дипломатії, туристичної галузі та громадянського суспільства. Посол Фінляндії в Україні навела приклади ефективної діяльності в даних сферах на її батьківщині й надала корисні для нас рекомендації.

Водночас Тарас Чорновіл звернув увагу на використання «позитивного досвіду Грузії у сфері іміджевої політики та на зрушення у питаннях боротьби з корупцією».

Учасники засідання підтримали започатковану Українською конфедерацією журналістів серію проектів «Мости дружби», яка може бути підтримана Верховною Радою, громадськими організаціями та дипломатичними представництвами, а також дозволить привернути увагу громадськості до міжнародного співробітництва в економічній, політичній, гуманітарній та науковій сферах як в Україні, так і за її межами.

За повідомленнями інформаційного управління апарату Верховної Ради.

«Громадянська позиція» закликає відкрити списки

Рада партії «Громадянська позиція» прийняла рішення відкрити списки всіх своїх кандидатів на парламентських виборах. Про це заявив журналістам у Донецьку лідер партії, народний депутат України Анатолій Гриценко* (на знімку). *«Коли покажується тільки перша п'ятірка, красиві обличчя, а решту ховають у мішок, — то в тому мішку нічого доброго не буде. Кого туди запише партійний вождь у Києві? Віддани та слухняних — свого водія, охорону, масажистку. Чи потрібно те людям? Ні, не потрібно», — відзначив депутат. Він запропонував оприлюднити інформацію по кожному із кандидатів, із біографією, декларацію про доходи, документами про освіту включно.

«Закон того не вимагає, але ми відкриємо всіх наших кандидатів. Нехай люди дивляться. Якщо знайдуть когось, кого ми включили до списку помилково, людину недостойну — вона буде знята з виборів рішенням партії», — пообіцяв А. Гриценко і закликав інших колег по опозиції діяти так само. Крім того, на думку політика, опозиція має об'єднати свої зусилля для контролю підрахунку голосів на майбутніх виборах.

Відповідаючи на запитання про можливе об'єднання з іншими політичними силами, лідер «Громадянської позиції» зазначив: «Ми ведемо переговори, які ще не завершилися, про об'єднання із партією «УДАР» Віталія Кличка. Якщо домовимося, це буде новий формат участі у виборах. Я хотів би, щоб ці переговори закінчилися успіхом».

Під час поїздки до Донецька народний депутат зустрівся із «чорнобильцями», «афганцями», фермерами та студентами. Лідер «Громадянської позиції» різко розкритикував владу за невиконання законів стосовно виплат пільговим категоріям. «Афганці» та «чорнобильці» — це люди, які не боялися іти на кулі, на радіацію. Тому це насправді — не пільга, а компенсація з боку держави втраченого здоров'я або життя, — переконаний політик. — Масові акції протесту, мітинги під Кабміном і штурм Верховної Ради зупинили прийняття законопроекту, який передбачав скасування пільг. Однак влада провела ці зміни рішенням Конституційного Суду. Тепер у законі пільг нема. І людина не може піти у суд захистити свої права. Всі пільги визначатиме Кабмін у ручному режимі».

Ліна КУЩ.
Донецьк.

РНБО сподівається на новий справедливий газовий контракт

Учора за головування Президента України відбулося засідання Ради національної безпеки та оборони, присвячене ситуації в енергетичній сфері.

Відкриваючи засідання РНБО, Віктор Янукович заявив, що Україна має прийняти ефективне й адекватне рішення щодо непомірно високої ціни на газ, яку наша держава отримала внаслідок газових угод із Росією 2009 року, **повідомляє прес-служба глави держави.** «Це питання має дуже велику вагу в житті нашої країни, в її економіці та в розвитку нашої держави», — сказав В. Янукович.

Президент підкреслив, що відомі газові угоди є для України «величезним тягарем» — зокрема, з огляду на те, що їх приймали на 10 років.

«В умовах економічної кризи, яка є в світі — і вона ніяк не може оминути Україну, — ця угода є додатковим негативним важелем впливу на життя нашої країни.

Без перебільшення скажу — кожної людини», — зазначив Президент.

Президент наголосив на персональній відповідальності високих посадовців, зокрема членів РНБО, за ефективну та консолідовану роботу з вирішення газового питання.

«На сьогодні надмірні переплати за газ вилучають не лише кошти на розвиток нашої країни та соціальних програм. Вони залізли в кишені практично кожного громадянина нашої держави», — підкреслив В. Янукович, нагадавши, що без урахування «харківської знижки» Україна сплачує за газ найбільшу ціну не лише в Європі, а, швидше за все, й у світі.

У свою чергу, секретар Ради національної безпеки та оборони Раїса Богатирьова після завершення засідання РНБО заявила: наслідки газових контрактів із Росією 2009 року становлять реальну загрозу національній безпеці держави, а прямий збиток України від газових контрактів 2009 року становить суму до п'яти мільярдів доларів на рік.

«На цей момент відповідний прямий збиток нашої держави становить суму до п'яти мільярдів доларів. Це майже другий бюджет Пенсійного фонду України», — сказала Р. Богатирьова.

Секретар РНБО відзначила, що в таких умовах уряд України продовжує наполегливо працювати над підписанням нового справедливого газового контракту з Російською Федерацією.

За підсумками засідання РНБО, **як повідомляє прес-служба відомства,** прийнято рішення про необхідність розпочати масштабне запровадження енерго-зберігаючих проектів. Зокрема, вирішено здійснити комплекс системних заходів у сфері диверсифікації постачань природного газу, зокрема, налагодити стратегічні відносини з провідними країнами—постачальниками газу в регіоні, збільшити видобуток цього виду палива на території України, розпочати масштабне запровадження енергозберігаючих проектів і використання альтернативних джерел палива. На переконання членів РНБО, це дасть можливість не лише отримати серйозні економічні здобутки та сприяти диверсифікації постачання в країну природного газу, а й «перетворити Україну на повноцінного гравця на європейському енергетичному просторі».

Окрім того, прийнято рішення про продовження переговорного процесу з російською стороною на засадах безумовного дотримання національних інтересів України.

Фото з сайта www. president.gov.ua

Реформи треба проводити так, щоб не страждали люди

У КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ

Під час учорашньої підсумкової прес-конференції за результатами діяльності уряду в 2011 році Прем'єр-міністр Микола Азаров виклав своє бачення того, як розвивалася країна та які перспективи очікують у році нинішньому.

Вже традиційно він похвалився тим, що у 2011 році реальне зростання ВВП в Україні становило 5,2 відсотка, що більше, ніж у сусідніх країнах. Наприклад, у третьому кварталі українська економіка показала 6,6 відсотка зростання ВВП, тоді як у більшості європейських країн цей показник становив близько 1,3 відсотка, тобто у п'ять разів менше. Тож Прем'єр вважає, що у нас з'явилася можливість до стійкого стабільного розвитку. Він нагадав, що у докризовий 2008 рік розмір ВВП оцінювався у 180 млрд. доларів, а в кризовий 2009-й він скоротився до 117 млрд., то вже в 2011-му обсяги ВВП вдалося наростити до 164 млрд. доларів, а в 2012-му він може сягнути 185 млрд. доларів, тобто вийти на докризовий рівень. При цьому М. Азаров закликає не забувати, що приріст ВВП відбувається в умовах різкого зростання ціни на газ, адже якщо в 2004-му ми купували газ по 50 доларів за тисячу кубометрів, то наприкінці 2011-го ціна сягнула 400 доларів за тисячу кубометрів, і це з урахуванням харківської знижки.

Ще один показник, яким пишається Прем'єр, — це минулорічна рекордно низька інфляція на рівні 4,3 відсотка.

Водночас М. Азаров звернув увагу на забезпечення стабільного зростання заробітної плати та соціальних виплат. Він повідомив, що за останні півтора року номінальна заробітна плата зросла з 1 916 грн. до 3 054 грн. Прем'єр продемонстрував журналістам чимало кольорових слайдів, які свідчать про чудове виконання урядом своїх обов'язків. Зрозуміло, що про недоліки під час таких презентацій воліють не згадувати. Та ми нагадаємо, що на початку року Президент під час засідання Комітету економічних реформ гостро розкритикував розроблений урядом держбюджет на 2012 рік та зобов'язав впродовж січня-лютого переглянути всі його показники, щоб «було не соромно дивитися в очі людям». В. Янукович у зв'язку з цим зауважив, що не повернув цього документа до парламенту лише тому, що «країна мала якось жити з 1 січня». Тож не все так райдужно у діяльності уряду, як це було показано під час вчорашньої презентації.

До речі, якщо вести мову про вето Президента, то помітно, що останнім часом глава держави дедалі частіше застосовує його до поданих урядом законопроектів. А це свідчить про недостатню координацію законотворчої роботи уряду з парламентською більшістю та з адміністрацією Президента.

Ще одне проблемне питання, яке уряду так і не вдалося вирішити у 2011 році, — відновлення співпраці з МВФ. Останній кредитний транш МВФ Україна отримала ще в грудні 2010 року. А якщо до осені минулого року Прем'єр М. Азаров раз по раз обіцяв, що домовленості з МВФ ось-ось буде досягнуто, то сьогодні він лише анонсує черговий раунд переговорів з керівництвом МВФ. Утім, відмову МВФ надати кредити уряд ладен трактувати як відмову від політики життя в борг та ставку на власні сили.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Стабільність утримали, а проблем не розв'язали

Роботу уряду в 2011 році на прохання «Голосу України» проаналізували політологи

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Володимир ФЕСЕНКО, керівник центру політичного аналізу «Пента»:

— Головний позитивний момент роботи уряду — це утримання фінансово-економічної стабільності, достатньо непогані макроекономічні показники, зростання ВВП до 5 відсотків та низький рівень інфляції. Але також очевидними є достатньо серйозні соціально-політичні проблеми, бо стан суспільних почуттів не відповідає гарній макроекономічній картині. Є зростання соціальної напруженості та незадоволення, пов'язане з низкою непопулярних рішень. Зокрема, на початку 2011 року — це підвищення комунальних тарифів, ухвалення пенсійної реформи, а наприкінці року дуже гострою стала проблема пільговиків. Країна побачила достатньо резонансні протести афганців, чорнобильців. Бюджетна економія зачепила помітні соціальні верстви населення і стала серйозним викликом для уряду. Останні події свідчать про те, що зростає незадоволення роботою Кабміну, його економічного блоку і в адміністрації Президента, наслідок чого стала зміна міністра фінансів. Політично це відображається в падінні рейтингів.

Дуже добре, що уряд почав проводити реформи, але вони йдуть дуже повільно. Тому не дивно, що останнім часом гостро почала лунати критика з боку адміністрації Президента. Одна з головних проблем здійснення реформ у соціальній сфері та у сфері малого та середнього підприємництва пов'язана з тим, що не було достатнього соціального діалогу між Кабміном і громадянами, а також дуже слабкою була робота з інформаційного забезпечення процесу реформ. Саме це призвело до Податкового майдану та протестів пільговиків.

Ігор ЖДАНОВ, президент аналітичного центру «Відкрита політика»:

— Якщо подивитися на показники ВВП (близько п'яти відсотків) і низький рівень інфляції, то нібито в країні все добре. Але якщо копнути глибше, то навряд чи можна сказати, що зростання ВВП — це заслуга уряду. Швидше за все, це кон'юнктура світового ринку. Жодної продуманої стратегії, якогось плану протидії фінансово-економічній кризі в Україні немає.

Найболючішою діяльність уряду була для чорнобильців, афганців, пенсіонерів. Тому що внаслідок проведення пенсійної, податкової реформ та намагання скасувати пільги ця категорія населення отримала дуже болючі удари. Через це рейтинг Кабміну значно знизився.

Крім того, є проблеми у перемовинах з Росією щодо газу. Добре, що не йдемо на поступки. Для РФ це не просто газ, а відповідно до її стратегії — це інструмент просування політичних і стратегічних інтересів.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

У НОМЕР

Кучму не судитимуть

Апеляційний суд Києва визнав законним рішення Печерського районного суду столиці, який скасував постанову першого заступника Генерального прокурора Рената Кузьміна про порушення кримінальної справи стосовно колишнього Президента України Леоніда Кучми.

Як передає УНІАН, відповідну ухвалу вчора оголосила колегія суддів Апеляційного суду Києва, не задовольнивши відповідні скарги на рішення суду першої інстанції адвоката Мирослави Гонгадзе Валентини Теличенко, Генеральної прокуратури, журналіста Олексія Подольського та адвокатів екс-майора Миколи Мельниченка. Відповідне рішення міститься в резолютивній частині ухвали суду. Її повний текст буде оголошено 25 січня.

Як повідомлялося, Генеральна прокуратура в березні 2011 року порушила кримінальну справу стосовно Л. Кучми. Його звинувачували у перевищенні влади і службових повноважень, які призвели згодом до вбивства журналіста Георгія Гонгадзе (ч. 3 ст. 166 Кримінального кодексу в редакції 1960 року). Л. Кучмі було обрано запобіжний захід у вигляді підписки про невиїзд. 16 листопада адвокати екс-Президента подали скаргу до Печерського райсуду Києва про скасування постанови щодо порушення кримінальної справи стосовно Л. Кучми у зв'язку з її безпідставністю.

Обвинувачені обмежені в часі

Конституційний Суд оприлюднив рішення про те, що частини шоста, сьома статті 218 Кримінально-процесуального кодексу України (далі — Кодексу) відповідають Конституції. Зазначені норми регулюють питання ознайомлення обвинуваченого і захисника з матеріалами кримінальної справи.

Суть питання полягала в тому, що за попередньої редакції статті 218 Кодексу обвинувачений та його захисник не обмежувалися в часі на ознайомлення з усіма матеріалами справи, а після внесення до неї змін цей час встановлюється «на розсуд слідчого, прокурора, суду», а такий час може бути меншим, ніж необхідно, отож звужується обсяг прав обвинуваченого на захист, стверджують автори клопотання.

Конституційний Суд вважає, що терміни ознайомлення обвинуваченого та його захисника повинні визначатися в кожній справі залежно від обсягу матеріалів справи та їх складності, кількості обвинувачених тощо. Також, на думку суддів, Кодекс передбачає, що обмеження обвинуваченого в часі для ознайомлення з матеріалами справи може бути оскаржено в апеляційному суді. У такий спосіб гарантуються права обвинуваченого на захист своїх прав і свобод судом. Суд вважає, що вимоги статті 218 Кодексу узгоджуються з практикою Європейського суду з прав людини, відповідно до якої кожен обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення має право мати достатній час і на створення всіх умов для підготовки свого захисту.

Артур АЛІЄВ.

Луценку п'ять разів викликали «швидку»

Печерський районний суд Києва переніс засідання у справі екс-міністра МВС Юрія Луценка на 24 січня через недостатню підсудного. **Як передає УНІАН**, таке рішення ухвалив суддя Печерського райсуду Сергій Вовк.

Напередодні під час судового засідання, на якому мали продовжити допитувати свідків, обвинуваченому декілька разів ставало зле і йому п'ять разів викликали «швидку». Засідання суду тривало близько 14 годин.

Водночас Державна пенітенціарна служба України повідомила, що 20 січня 2012 року експглава МВС Юрій Луценко відмовився від участі в судовому засіданні, про що працівники Київського СІЗО склали відповідний документ. «Згідно з висновками медперсоналу Київського СІЗО стан здоров'я Ю. Луценка поки що є задовільним, медичних протипоказань для його участі в судових засіданнях немає», — йдеться у повідомленні.

Один із захисників Ю. Луценка Олексій Баганець у коментарі журналістам сказав, що не знає точних причин недоставки його підзахисного до суду. Однак він припустив, що його не доставили до суду таки через стан здоров'я. Адвокат обурився, що суд не повідомляє захисників про те, скільки і які свідки будуть запрошені на чергове засідання, і назвав це порушенням закону. Колегія суддів Печерського суду ухвалила рішення допитати свідків без адвокатів.

24 січня українська делегація вирушить до Вашингтона для зустрічі з керівництвом Міжнародного валютного фонду. Про це повідомив глава уряду Микола Азаров на зустрічі зі спеціальним посланником Держсекретаря США з енергетичних питань Річардом Морнінгстаром *(«Інтерфакс–Україна»)*

На Закарпатті поблизу села Велика Добронь СБУ затримала два автомобілі з вихідцями з Афганістану. Організатори каналу нелегальної міграції мали намір незаконно переправити їх до ЄС, *інформує наш власкор Василь Нитка*

За кордон відпливають не тільки мізки, а й робочі руки

Вітчизняний ринок праці, на жаль, уже давно не може задовольнити запити українців у роботі. І справа не тільки в офіційному безробітті — згідно зі статистикою воно становить 1,8 млн. осіб, а це 8,1% від економічно активного населення. Проблема в оплаті праці. Сьогодні в будь-якому центрі зайнятості здобувачам робочого місця запропонують на вибір кілька десятків вакансій. Але переважно роботодавці пропонують ніші малокваліфікованої, і тому низькооплачуваної роботи. Це одна із причин, чому співгромадяни змушені шукати кращої долі за кордоном.

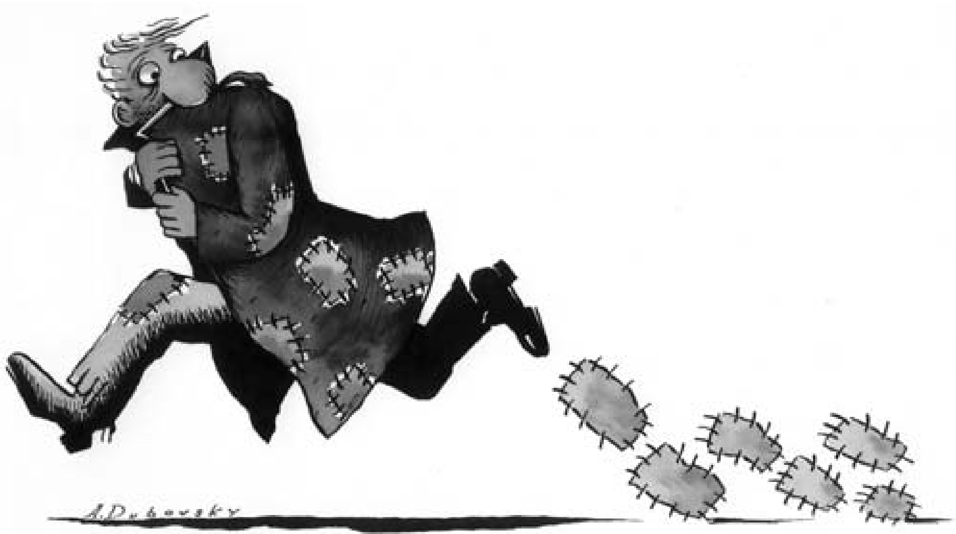
Україна входить у десятку лідерів з міграції. Приблизно 6,6 млн. вихідців з нашої країни працюють за кордоном. Здебільшого у Росії, Польщі, США, Ізраїлі, Німеччині, Італії, йдеться у доповіді Світового банку «Міграція та грошові перекази» 2011 року. Мабуть, у лідерах за «робочими виїздами» перебуває Західна Україна. Уродженці цього регіону змушені їхати працювати в Польщу, Чехію, Португалію, Іспанію, бо роботи вдома немає. Наші громадяни піднімають економіки інших країн, при цьому годують свої українські родини. Так, за даними Світового банку, за 2010 рік мігранти переказали в Україну близько 5,3 млрд. доларів. А загалом тенденція така, що до нас надходить грошей у 25 разів більше, ніж іде з країни.

На думку директора Інституту демографії і соціальних досліджень НАН України Елли Лібанової, багато трудових мігрантів уже не уявляють, як можна жити інакше, і передають такі само життєві установки своїм дітям. Для них це вже не так спосіб заробітку, як спосіб життя.

Оцінюючи масштаби цього явища, експерт зазначає, що тих, хто заробляє на хліб за кордоном до року, — один—півтора мільйона. Якщо брати мігрантів, які залишаються за рубежем на тривалий строк, то таких нині приблизно 2,5—3 млн. Причому вони зберігають українське громадянство.

Якщо раніше, за Радянського Союзу, в основному за кордон мігрували тільки «мізки» — фахівці з вищою освітою, то тепер їдуть робочі руки. І хоча з початком світової фінансової кризи багато країн ЄС обмежили доступ на свої ринки праці іноземним мігрантам, тенденція відпливу робочої сили збереглася. Можливо, тільки збільшився її нелегальний сегмент. До того ж тепер люди прагнуть виїхати цілими сім'ями і на постійне місце проживання. Експерти зазначають, що крім мозолистих рук за кордон найчастіше виїжджають і ті, хто має освіту та не може влаштуватися на роботу за фахом. Їдуть і люди зрілі, котрі мають тривалий стаж роботи за спеціальністю й безцінний досвід, але не затребувані на батьківщині, оскільки наука й виробництво в Україні перебувають у жалюгідному стані. Дедалі більше молодих українців прагнуть потрапити на навчання або тривале стажування за кордон і залишитися там назавжди. Тим паче що законодавство цих країн дозволяє іноземним студентам заробляти в процесі навчання. І все-таки, за даними Міжнародної організації з міграції, незалежно від рівня освіти, майже всі українські трудові мігранти зайняті на роботах, які не потребують високої кваліфікації.

Ольга ВІТЕР.

Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО.

Подивитися на велетенських карасів і порожні споруди Чорнобиля цілком безпечно

Принаймні у цьому переконувала журналістів на прес-конференції фахівець наукового центру радіаційної медицини Національної академії наук України Елеонора Саркісова. Проте, возити туди дітей фахівець все-таки не радить.

Медик наголошує, що радіаційний фон у Чорнобилі не перевищує природного рівня інших міст. Тому відновлені наприкінці минулого року екскурсії до зони не завдадуть шкоди здоров'ю. Пані Елеонора впевнена, що поїздки мають відбуватися із медичним супроводом.

За словами Ігоря Голубахи, голови всеукраїнської асоціації туроператорів, охочих поїхати на тригодинну екскурсію до місця катастрофи завжди було більше серед іноземців, зокрема з країн Європи. «Зарубіжних науковців, та й туристів, цікавить, що то була за біда», — каже він. Поїздка коштує близько 1000 гривень. Спеціальної підготовки візитери не проходять, перед початком їм лише проводять інструктаж. На такі поїздки зарубіжних гостей підштовхує пошук екстриму. Одні залишаються задоволені оригінальними фото, другі крім руїн нічого не бачать.

Нагадаємо, що організовують туристичні поїздки до Чорнобиля впродовж майже десяти років. Торік Окружний адміністративний суд Києва заборонив їх на вимогу Генпрокуратури. Мотив — порядок відвідання не було узгоджено з МВС, підрозділи якого мають забезпечувати контрольно-пропускний режим при в'їзді та виїзді із зони. Після цього МНС, яке ініціювало екскурсії, опрацювало зауваження і видало наказ, який встановив інший порядок в'їзду. З грудня ознайомчі подорожі відновили. Проте, якщо раніше державну установу з управління зоною відчуження попереджали про відвідування за п'ять днів, то тепер — за десять. Цей час правоохоронці витратять на перевірку «благонадійності» осіб, що туди прямують.

Ольга МИХАЙЛЮТА.

На корвет «Володимир Великий» зібрали 50 народних тисяч

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нині представники фонду, морські офіцери проводять велику інформаційну роботу, закликаючи згадати традиції поколінь наших попередників, коли будівництво великих кораблів для держави і народу було спільною справою. Так само завдяки пожертвам напередодні Першої світової війни було зібрано кошти на будівництво крейсерів «Україна», «Гайдамак», «Військовий», а у 1920—1930-х роках — на відновлення крейсерів «Червона Україна», «Комінтерн» та есмінця «Незаможник».

У будівництві корвета «Володимир Великий» беруть участь три миколаївські підприємства — ПАТ «Чорноморський суднобудівний завод» (флагман програми), ДП «Науково-виробничий комплекс газотурбобудування «Зоря»-«Машпроект» та ПАТ «Завод «Екватор».

На думку експертів з корабельної справи, «Володимир Великий» за своїми параметрами — унікальний новітній корвет, який відповідає усім здобуткам сучасної науки та не має аналогів.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

ФОТОФАКТ

Після першого цьогорічного снігопаду рух на ділянці дороги Стрий—Івано-Франківськ значно ускладнився.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Алупкинська лікарня функціонуватиме!

Рішення про закриття міської лікарні в Алупці було прийнято на підставі необ'єктивної інформації про стан охорони здоров'я в регіоні. Про це заявив на прес-конференції Прем'єр-міністр Криму Анатолій Могильов.

«Установлено, що глава управління охорони здоров'я Ялтинського міськвиконкому доповів не зовсім об'єктивну інформацію керівництву міста, внаслідок чого було ухвалено рішення про зміну статусу лікарні», — повідомив він. За словами глави Радміну, сесія міської ради анулює це рішення, і лікарня обслуговуватиме кримчан і відпочивальників у колишньому режимі. «Із залученням місцевої громади й медичного колективу прийматимуться рішення з оптимізації», — пообіцяв Анатолій Могильов.

Глава Радміну поінформував, що це питання вже обговорювалося на зустрічі міністра охорони здоров'я Криму Олександра Каневського з колективом установи: «Було знайдено взаєморозуміння. Ми виправимо всі дії місцевих чиновників, якщо хтось винуватий».

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

На уроках фізкультури з'явилися тенісний стіл та шведська стінка

Школярі гірського села Кострине, що у Великоберезнянському районі, матимуть сучасне спортобладнання. Сертифікат на отримання інвентаря керівництву цього загальноосвітнього закладу вручив голова Закарпатської ОДА Олександр Ледида.

Шведська стінка, канат, тенісний стіл, гімнастичні мати, волейбольна сітка та спортивні м'ячі — все це відтепер використовуватиметься на уроках фізкультури, **повідомили у прес-центрі облдержадміністрації.** Школа, де майже 130 дітей, потребувала такого обладнання, адже її планують перетворити на навчальний заклад зі спортивним ухилом.

Василь НИТКА.

ЦИФРА

104-й день народження

відзначив найстарший хмельниччанин Іван Гриб. Він народився 1908 року. Брав участь у Великій Вітчизняній війні, під час бойових дій був важко поранений, отримав інвалідність І групи. Потрапив у фашистський полон. А після втечі шість років відбув у ГУЛАГу, згодом його реабілітували за відсутності складу злочину. Ветеран має 76 років загального трудового стажу в сфері зв'язку. У шлюбі з дружиною Неонілою Михайлівною Іван Гриб прожив 80 років. Виховав двох дочок, має чотирьох онуків і стільки ж правнуків.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Вимагали кошти ні за що

Торік у лютому до господарського суду Миколаївської області звернулося ТОВ «К» із позовом до виконавчого комітету однієї із міських рад області про стягнення 286 тисяч гривень, начебто за невиконання вимог договору. Позивач стверджував, що здійснив гідрохімічне очищення каналізаційної мережі в місті, а виконавчий комітет не сплатив за ці послуги кошти. Товариство надало Феміді усі документи, які підтверджували виконання робіт. Та шукачі «правди на свій бік» не сподівалися, що до розгляду справи долучиться Очаківська міжрайонна прокуратура.

Як інформує начальник відділу захисту конституційних прав і свобод громадян та інтересів держави прокуратури Миколаївської області Людмила Жмура, перевіркою встановлено, що ТОВ «К» жодних робіт, передбачених договором, взагалі не проводило, а надані суду документи виявилися підробленими.

Цей факт прокуратура розцінила як замах на незаконне заволодіння бюджетними коштами виконавчого комітету міської ради. Стосовно позивача порушено кримінальну справу.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

«Прихватизували» газове родовище

Майже три роки на Херсонщині тривала «війна» за Стрілківське родовище газу в Генічеському районі області. Запасів блакитного палива вистачає на забезпечення потреб краю щонайменше на століття, і його видобуток тут повністю досі не розгорнутий. Однак ще 2008 року розпорядженням Херсонської ОДА № 160 місцева влада санкціонувала передачу семи гектарів на території родовища приватній особі для будівництва бази відпочинку. Те розпорядження викликало ефект бомби, що розірвалася: посилаючись на відсутність погоджень органів державного геологічного контролю та гірничого нагляду, прокуратура Херсонщини подала в окружний адміністративний суд позов з вимогою скасувати рішення. Але суд його відхилив, і тільки на стадії оскарження вердикту першої інстанції вже Одеський апеляційний адміністративний суд все-таки задовольнив вимоги прокуратури. Під кінець 2011 року розпорядження визнали незаконним, **інформує прес-служба облпрокуратури**. Рішення вже набрало чинності, однак не виключено, що юристи винайдуть який-небудь новий привід для продовження позову. Надто вже ласим шматком є газове родовище на березі Азовського моря.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Учасники флешмобу на тему підписання газових угод 2009 року між Україною та Росією зібралися на столичному майдані Незалежності.

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

ФОТОФАКТ

За рішенням виконкому Харківської міськради, за право залишити машину на платній парковці в межах проїжджої частини вулиці, дороги або тротуару, городянам і гостям міста доведеться викладати до п'яти гривень за годину.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Мільйон гривень віддав добровільно

Щоб не опинитися за гратами, вінницький підприємець вирішив добровільно повернути 2,5 мільйона гривень. Саме таку суму податків не сплатило до бюджету очолюване ним підприємство.

Викрили спритників співробітники податкової міліції Державної податкової служби у Вінницькій області. Встановили, що кошти приховали умисно. За словами прес-офіцера управління податкової міліції Ольги Шишківської, посадові особи підприємства скористалися старою, як світ, схемою оборудки. Товарно-грошову операцію провели тільки на папері. Підприємство, що спеціалізується на безалкогольних напоях, нібито закупило матеріальні цінності для виробничих потреб у Дніпропетровську. Обидві фірми — легальні, давно налагодили між собою ділові контакти. Тобто далі перевірку можна було не проводити. Втім, як з'ясували податківці, операція виявилася безтоварною, а підписи на документах фірми-відправника, за висновками експертизи, — підроблені.

Відносно директора підприємства порушили кримінальну справу за фактом ухилення від сплати податків. Йому загрожувало позбавлення волі. Як тільки чоловік дізнався про таку перспективу, вирішив відшкодувати кошти. Один мільйон гривень порушник закону уже повернув, уточнила Ольга Шишківська.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ВІСТІ З ПОЛТАВЩИНИ

Майбутніх породіль безплатно оздоровили

Близько 70 вагітних жінок із Полтавщини безплатно пройшли курс оздоровлення на базі санаторію «Хорол» у Миргороді. Напередодні Нового року жіночі консультації отримали пільгові путівки для майбутніх мам з Полтави, Кременчука та кількох районів області. Жінки провели Новорічні свята в курортних умовах. Курс оздоровлення тривав 24 дні. Для вагітних проводили сеанси психо-, арома- й кисневої терапії, масаж, лікувальну фізкультуру тощо. Звісно, майбутні мами попробували і знамениту миргородську мінеральну воду. Працівники санаторію теж задоволені, адже завдяки державній підтримці є можливість працювати і в так зване міжсезоння. Та й чи багато знайдеться нині сімей, які можуть собі дозволити викласти 6,3 тис. грн. за путівку навіть заради очікуваної дитини?

Представили документи часів революції

У Полтаві відкрилася виставка документів «Полтавщина в українській революції 1917—1921 рр.», підготовлена фахівцями Державного архіву області. Тут представлено архівні матеріали, що свідчать про участь в державотворчому процесі періоду Української революції 1917—1921 років відомих державних діячів, вихідців з Полтавського краю. Серед них — Симон Петлюра, Андрій Макаренко, який був членом Директорії, Борис Мартос, що свого часу очолював Раду Народних Міністрів УНР.

Експозицію доповнюють копії оригіналів документів, зокрема, Декларація Української Центральної Ради до Тимчасового уряду про визнання автономії України 1917 року. На виставці можна побачити і грошові знаки УНР.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Санепідемслужба позбувається зайвого

Державну санепідемслужбу Полтавської області реформують. Закриють санепідемстанції в 14 районах області і створять натомість десять міжрайонних управлінь. Нині обласна СЕС формує структури в містах і районах та забезпечує їх кадрами. Планують удосконалити й лабораторну базу. В області створять 5—6 регіональних санітарно-гігієнічних та бактеріологічних лабораторій, які мають забезпечити вищий рівень контролю.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Філармонія повертається до старих традицій

Після багаторічної перерви Луганська обласна філармонія відновила проведення музично-літературних вечорів.

Першим таким вечором для цінителів і шанувальників російської класики стали музичні фрагменти з балету П. Чайковського «Лускунчик» і музичні ілюстрації Г. Свиридова до повісті Пушкіна «Заметіль». Вечір пройшов за участі Луганського академічного симфонічного оркестру, а також лауреата всеукраїнських конкурсів читців, акторки Луганського обласного академічного українського музично-драматичного театру Наталі Кутової та артиста філармонії Сергія Дорофеєва.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

ФОТОФАКТ

Кілька пожежних обслуг гасили вогонь у ресторані-кораблі «Ассоль» поблизу одеського пляжу «Аркадія».

Фото Олександра ГІМАНОВА (УНІАН).

СПОРТ

Турнірна хроніка

Футбол. Санкт-Петербург (Росія). Кубок Співдружності (U-21). Група В. 1-й тур. Киргизстан — Латвія. 2:3.

Україна — Молдова. 1:0. Гол: Шевчук, 15. **Україна**: Березовський, Парцванія, Опанасенко, Віценець (Черемісін, 79), Федотов (Бабенко, 63), Павлов (Будківський, 94), Каверін (Цуріков, 90), Богданов, Олійник, Шевчук (Кушніров, 94), Гречишкін. **Тренер** — Павло Яковенко.

***

Донецький «Шахтар» розпочав тренувальний збір в ОАЕ. Там він бере участь у міжнародному турнірі Dubai Matchworld Cup. Триває груповий етап. Перший тур. 19 січня.

«Шахтар» — олімпійська збірна Узбекистану. 1:1 (по пенальті — 5:6). Голи: Адріано, 52 — Тураєв, 43. **«Шахтар»: перший тайм** — П'ятов, Кобін, Чижов, Ракицький, Рац, Гюбшман, Фернандіньо, Віллліан, Тейшейра, Едуардо, Селезньов; **другий тайм** — Шуст, Кобін, Кучер, Гюбшман, Рац (Шевчук, 63), Мхітарян, Гай, Едуардо (Агахова, 70), Патрік, Тейшейра, Адріано.

***

Контрольні матчі. 19 січня. **«Металург» (Донецьк) — «Динамо» (Німеччина, Дрезден). 1:0. Гол**: Лазич, 23. **«Металург»: перший тайм** — Бандура, Маріо Сержіо, Чечер, Воловик, Голайдо, Мкртчян, Лазич, Нельсон, Дімітров, Казарян, Міщенко; **другий тайм** — Воробйов, Гришко, Барановських, Єлісеєв, Шина, Приймa, Грищенко, Морозюк, Полюлях (Годін, 88), Соарес, Соломка.

«Кривбас» (Кривий Ріг) — «Кайсар» (Казахстан). 6:0. Голи: Яровенко, 22, Єслінек, 50, 75, Лисенко, 57, 65, 89. **«Кривбас»: перший тайм** — Федоренко, Матич, Лисицький, Сердюк, Льопа, Федорів, Габовда, Яровенко, Самодін, Бартулович, Екпо; **другий тайм** — Штанько, Екпо, Лисенко, Костишин, Федорчук, Петров, Васильєв, Лобжанідзе, Єслінек, Бабатунде, Валєєв.

Хокей. Чемпіонат ПХЛ України. 19 січня. «Компаньйон-Нафтогаз» (Київ) — «Леви» (Львів). 2:4 (0:0, 2:3, 0:1). «Сокіл» (Київ) — «Гайдамаки» (Вінниця). 5:0 (1:0, 2:0, 2:0).

«Сокіл» — 86 очок, «Донбас» (Донецьк) — 79, «Беркут» (Київ) — 64, «Компаньйон-Нафтогаз» — 51, «Леви» — 38, «Харківські Акули» -35, «Білий Барс» (Бровари) — 20, «Гайдамаки» — 8.

***

Названо імена арбітрів, які обслуговуватимуть «Матч зірок Професіональної хокейної ліги». Головні рефері — Максим Урда та Олег Лускань, лайнсмени — Олександр Говорун та Артем Корепанов, **інформує сайт ПХЛ**. Усі вони мають міжнародну категорію. Нагадаємо, що «Матч зірок ПХЛ» відбудеться завтра у столичному Палаці спорту.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ ЩО...

...нині на Кіровоградщині налічується 192 прийомні родини та 29 дитячих будинків сімейного типу

Там виховується 517 дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Такі цифри прозвучали під час брифінгу, присвяченого актуальним питанням захисту прав дітей. Протягом минулого року найбільше прийомних родин з'явилося на території Вільшанського, Компаніївського та Олександрівського районів.

Лариса РОМАНЮК.

...затримали 18-річну сутенерку

Прикарпатські правоохоронці затримали в одному з готельно-відпочинкових комплексів двох повій і звідницю — 18-літню мешканку Івано-Франківська. Остання підшукала для своїх старших подруг з Калуша клієнтів для інтимного спілкування. За дві години таких послуг плата становила по 150 доларів з кожного. Як повідомив керівник СГЗ УМВС в області Василь Гультайчук, відповідно до чинного законодавства дівчат легкої поведінки оштрафують на суму від 75 до 170 гривень, а ось сутенерші загрожує позбавлення волі на строк від трьох до п'яти років.

Дарина НАЗАРЧУК.

У Криму проводять інвентаризацію баз маломірного флоту: інформацію про стоянки міні-суден вже надали селищні ради Великої Ялти і Сакської держадміністрації, *інформує наш власкор Роман Черьомухін*

З 22 січня Донецька залізниця змінює маршрут швидкого поїзда №11/12 Луганськ—Москва. Тепер він проходитиме через станції Родакове, Комунарськ, Дебальцеве, Артемівськ-2, Червоний Лиман, Харків, Курськ, Орел, Тула і прибуватиме на Курський вокзал *(УНІАН)*

Три богатирі з Новограда-Волинського

У Житомирі підбито підсумки щорічного конкурсу «Лауреати спортивного року». Кращих атлетів привітали керівники області, віце-президент Національного олімпійського комітету України Валерій Борзов.

Нагородження спортсменів-лауреатів ще раз підтвердило, що Житомирщина особливо славиться неолімпійськими видами спорту. На цьому знімку — три богатирі. Олександр Дідовець **(на знімку у центрі)** нагороджений у номінації «Спортивна слава області», в якій відзначають ветеранів спортивного руху. Він заслужений тренер України, багаторазовий чемпіон світу з гирьового спорту серед ветеранів. Не раз встановлював дивовижні рекорди. Зокрема, під час відзначення 750-річчя від першої літописної згадки про Звягель (Новоград-Волинський) за 4 години 22 секунди шістсот разів підняв діжку з пивом. Наступного року таку ж 50-кілограмову діжку за одну годину підняв 305 разів.

У цій само номінації нагороджений Геннадій Данюк **(на знімку праворуч)**. На початку грудня він повернувся з Казахстану: там проходив чемпіонат світу з армспорту, в якому брали участь атлети із 48 країн. Геннадій Данюк став чемпіоном світу на праву руку і бронзовим призером — на ліву.

Із міста Новограда-Волинського і третій спортсмен — Олександр Пінчук **(на знімку ліворуч)**. Він вихованець спортивної школи інвалідів, обласного центру «Інваспорт», багаторазовий чемпіон України з армспорту. Разом з Геннадієм Данюком брав участь у чемпіонаті світу в Казахстані, посів там п'яте місце серед інвалідів.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.
Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

«Червонозорівцям» світить звільнення

Над шістьма сотнями робітників одного з найбільших підприємств Кіровоградщини — заводу сільгоспмашинобудування «Червона зірка» — навис дамоклів меч скорочення. Така ситуація на підприємстві виникла через невідшкодування державою 19,5 мільйона гривень податку на додану вартість.

Про невеселі перспективи в нинішньому році на засіданні громадської організації машинобудівних підприємств України «Украгромаш» заявив генеральний директор ПАТ «Червона зірка» Сергій Калапа. Він визнає, що нині галузь перебуває у доволі неприємній ситуації через зменшення обсягів банківського кредитування. Однак чи не найбільше машинобудівникам шкодить саме неповернення ПДВ.

Як повідомили в заводській прес-службі, якщо в 2010 році «Червоній зірці» було відшкодовано 12,1 мільйона гривень ПДВ, то в минулому — лише 2,9 мільйона.

За словами С. Калапи, це не тільки не дозволяє збільшувати зарплати понад 1600 «червонозорівцям», а й ставить під загрозу їх виплати взагалі. Тож якщо найближчим часом ситуація з поверненням ПДВ не вирішиться позитивно, вже в лютому підприємство суттєво обмежить обсяги виробництва сільськогосподарської техніки, а майже третина робітників «Червоної зірки» потрапить під скорочення.

Тим часом зростає і заборгованість заводу перед кредиторами, адже лише енергоносії та комунальні послуги щодня «з'їдають» по 100 тисяч гривень.

Лариса РОМАНЮК.
Кіровоградська область.

ВІДЛУННЯ ТРАГЕДІЇ

На обох ногах у неї було близько 60 переломів

На місці трагедії, що сталася два роки тому на території 7-ї міської лікарні Луганська, відбулася поминальна панахида за загиблими. Вранці 18 січня 2010 року тут пролунав потужний вибух, у результаті якого було зруйновано відділення кардіології, неврології, пульмонології, інтенсивної терапії й загинуло шістнадцять чоловік. Причиною вибуху стали балони з киснем. У поминальній панахиді взяли участь духівництво, представники міської влади, медперсонал лікарні, а також родичі та близькі загиблих. Учасники панахиди поклали квіти до пам'ятного знака, встановленого на території 7-ї лікарні, вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання. За два роки зруйновану лікувальну установу було повністю відновлено, модернізовано, й сьогодні вона працює на високому рівні. Фахівці стверджують, що цій лікарні аналогів у країні немає.

Однак людські рани загоїти неможливо.

...Даша Гусаченко просто дивом залишилася жива. У сьому лікарню вона потрапила із запаленням легенів за три дні до вибуху. Вранці 18 січня дівчина вирішила заплатити за ліки й піднялася на п'ятий поверх, де була каса. Хоча було дуже тепло, вона чомусь надягла кофту, джинси, пальто, взула чоботи. «Я наче відчула якусь небезпеку», — згадує дівчина.

Ударною хвилею Дашу підкинуло до стелі. У дірі, що утворилася внизу, вона побачила балони, що вибухнули у реанімаційному відділенні. Від страху закрила голову й полетіла долілиць... Під уламками бетону дівчина пролежала більше двох годин. На морозі мінус 18 градусів теплий одяг допоміг їй уникнути переохолодження. Але холоду Даша не відчувала, не відчувала вона й болю. Читала молитву «Отче наш» і... жаліла гарне нове пальто, що їй подарувала свекруха. Воно було брудне і в крові. Потім їй дуже сильно схотілося спати, але заснути не виходило. Перед собою вона бачила працюючих рятувальників і навіть зробила їм зауваження, щоб вони не матюкалися. Підказувала, де лежать постраждалі люди й чекала, коли її звільнять з бетонного полону. До неї рятувальники дісталися за дві години. Почали витягати за ноги — й Даша від болю знепритомніла. Пізніше вона довідалася, що на обох ногах у неї було близько 60 переломів. Разом із шістьма врятованими пацієнтами дівчину доправили до обласної лікарні й зробили кілька операцій. Збирали буквально зі шматочків. Завдання ускладнювалося ще й тим, що Даша з дитинства хворіє на цукровий діабет, тому її серце витримувало наркоз тільки 30—40 хвилин. Вона вважає, що медики зробили практично неможливе. Більші проблеми були з правою рукою.

— Це окрема історія, — розповідає Даша. — Для руки потрібні були спеціальні штифти. Вони коштували більше 10 тисяч гривень. Держава мені пообіцяло виділити гроші — й відразу ж забула про це. А баритися не можна було. Інакше рука атрофувалася б остаточно. І тільки завдяки моєму лікуючому хірургові й студентам медуніверситету, які зібрали потрібну суму, руку вдалося врятувати.

Реабілітаційний період після порятунку тривав три місяці, і весь цей час дівчина практично нерухомо лежала у постелі. Гроші, виділені їй як компенсація, «потонули» буквально в перші тижні лікування. Обіцяної чиновниками допомоги Даша так і не одержала. Спасибі, допомагали люди — хто коляску віддав, хто гроші передав. Сьогодні, через два роки після трагедії, вона як і раніше наодинці зі своїми бідами. Дівчина вже давно потребує нормальних милиць, зручних ходунків. Хоча б раз на рік їй потрібно обов'язково проходити спеціальний курс реабілітації в санаторії, але для цього її родина немає грошей...

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Далай-ламчик київський

ЗООСАД

Далай-ламчик, який народився в Київському зоопарку на Різдво, вже приймає гостей. Днями малюк з чорною плямкою на шиї позував журналістам на камеру. Лама-мама Дар'я пишається своїм хлопчиком. А батько Білий уважно спостерігає за сином. Він один із трьох самців лам, що живуть тут. Через кілька років, коли Далай-ламчик стане повнолітнім, його чекає розлука з батьком, бо дорослим «ламовим чоловікам» важко уживатися на одній території.

Поки тривав конкурс на ім'я для новонародженого, працівники зоопарку між собою охрестили маля Барсиком. Серед запропонованих імен були новорічні — Санта та Крісмас, зимові — Сніжок та Морозко. Ламчик мав шанс зватися Інді чи Анді, на честь історичної батьківщини предків — гір Анд. Були варіанти Сінклер, Андюша, Ян, Родя, навіть Марципан та Мумрік. Нарешті новий мешканець Київського зоопарку отримав ім'я Далай-ламчик.

Провідний зоотехнік Галина Косинська, яка, власне, першою побачила новонародженого, тішиться, що так вдало почався рік для зоопарку. А різдвяний кіндерсюрприз наминає гілочки та листочки разом із родиною. Щасливому дитинству не заважає і мороз.

Зі слів пані Галини, для лам мінусова температура є цілком прийнятною.

Любов СЕМАШКО.
Фото Олександра СИНИЦІ/УНІАН.

Планують спорудити два шосе, дві залізниці...

На сесії Запорізької облради депутати затвердили схему планування території області. За словами начальника управління містобудування та архітектури ОДА Юрія Лукашева, цей документ, над розробкою якого фахівці працювали чотири роки, визначає стратегію та пріоритети розвитку регіону.

Зокрема, схема передбачає збільшення площі зелених насаджень на Запоріжжі до 5 відсотків (нині — менше 4) за рахунок заліснення еродованих грунтів. Заплановано також спорудження двох залізничних гілок — Мелітополь—Новокостянтинівка й Бердянськ—Приморськ.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.
Запорізька область.

Обіцяної чиновниками допомоги Даша так і не одержала

«Швидка» в село домчить за 15 хвилин

Навіть коли добиратися до нього з райцентру майже годину?

«Замовила на 2500 гривень ліків від артриту, про які бачила рекламу по телевізору. Дайте, будь ласка, телефон Ахметова, щоб надав мені спонсорську допомогу». Це — майже дослівно — зміст одного із дзвінків, що надійшли на телефон «гарячої лінії» з питань реформи медицини в Донецькій області. Донеччина приєдналася до експерименту, так би мовити, з власної волі: рік тому тодішній керівник області пообіцяв перетворити регіон на «полігон реформ». Відтоді мешканці області і справді почуваються, немов на стрільбищі: з-за горизонту насуваються важкі танки соціальних реформ, а в повітрі свистять кулі, що вибивають із «лав» то один об'єкт, то інший.

Мовою будівельників медична реформа нині — на етапі земляних робіт та «нульового» циклу, на які чомусь «забули» виділити гроші. Що, в принципі, не дивно для галузі, де вкорінився принцип лікування пацієнта коштом самого пацієнта. Навчені досвідом інших новацій, що оголошувалися реформами, мешканці областей-«полігонів» насторожено ставляться до змін. «Чому в нашому селі закривають амбулаторію?», «Як їздити на фізпроцедури з дитиною, долаючи відстань 40 кілометрів?», «Сьогодні до кардіолога можна потрапити лише за списком, навіть талончика не візьмеш», «Чому ліквідовують дитячу поліклініку?» Про це запитують пацієнти. Та й лікарі стурбовані тим, що стануть «сімейними» фахівцями й сядуть за «конвеєр», не маючи ані змоги приділити увагу кожному відвідувачеві, ані достатньо засобів для цього.

Діалогу між владою та громадськістю з приводу медичного експерименту не виходить. Та який тут діалог, коли суспільство поставлено перед фактом? На одній зустрічі з депутатами облради чиновниця з облдержадміністрації зробила яскраву презентацію майбутньої медичної реформи. «Як ви можете гарантувати, що «швидка» в село домчить за 15 хвилин, коли від цього села до райцентру по сухій дорозі — 45 хвилин, а взимку — півтори години?» — запитав хтось із народних обранців. «Дороги — не наша компетенція, а районної влади», — вдала ображену чиновниця від медицини.

Десять ознак того, що у вас відбувається медична реформа

1. У коридорі перед кабінетом сімейного лікаря ваша дитина засвоює назви органів та хвороб, що ними щедро діляться старші сусіди по нещастю. Вірусами вони теж діляться не менш щедро.

2. Чиновники кажуть, що «швидка» доїде до вашого дому за 10—15 хвилин. Знаючи про «пробки» та ями на дорогах, із таким самим успіхом можете вірити в силу «живої» води.

3. Ваш лікар колись був вузьким спеціалістом, але після курсів підвищення кваліфікації став фахівцем загальної практики. Тепер колишній хірург під час огляду пацієнта тамує в собі бажання «розрізати і подивитися, що там», а колишній стоматолог досі не може позбутися звички казати на прощання: «Пополощіть рота і сплюньте».

4. Лікарню поруч із вашим домом закрили й пояснили це турботою про мешканців. Тепер ви дістаєтеся до іншого міста, щоб потрапити до лікаря чи пройти курс процедур, і щосили дякуєте подумки та вголос за таку турботу. Або терпите, доки не настане час викликати «швидку», і... їдете на тій самій кареті, яка возила до лікарні ще вашу покійну тещу.

5. Замість списків із двадцяти ліків від трьох-чотирьох фахівців ви отримуєте один — від одного ескулапа, до того ж набір медикаментів «від живота» та «від голови» різниться ненабагато і складається із препаратів, які через лікарів «просуває» фармацевтична фірма.

6. Ваш лікар бурчить, що від реформи його зарплата «не постраждала», і так само очікує на вашу вдячність, висловлену в купюрах. Робить це, не піднімаючи голови від заповнення паперів, кількість яких збільшилася в рази. А комп'ютери ніхто й не обіцяв!

7. Пораючись на городі після роботи, ви скептично сприймаєте пораду медчиновників зайнятися профілактикою — наприклад, спортом. А позаяк у вашому селі немає клубу, бібліотеки та спортмайданчика, переваги здорового способу життя здаються примарними.

8. Стежачи за підвищенням вартості ліків, ви розумієте, що горілка таки краще поліпшує самопочуття і до того ж — дешевше. Інший варіант: ви старанно занотовуєте народні рецепти на всі випадки життя (бо потрапити на консультацію до потрібного фахівця нині річ непроста) і згадуєте про цілющі «властивості» вашого пухнастого кота.

9. Чиновники бідкаються, що у вашому регіоні вакансії стоматологів заповнено на 120 відсотків. Натомість під скорочення підпадають не лицарі бормашини та обценьок, а провінційні хірурги чи психіатри.

10. Вас вводить в оману красиве слово «реформа», і лягати до лікарні за сто кілометрів ви приїжджаєте без постільної білизни, продуктів, лампочок, мийних засобів та посуду. Не кажучи вже про ліки, шприци, крапельниці, спирт та перев'язочні матеріали. І лише там розумієте, як мало грошей узяли із собою.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Грип на вухо наступив

НА ПРИЙОМІ В ЛІКАРЯ

Багато кому здається, що із грипом і гострими респіраторними захворюваннями впоратися можна й без лікарів. І на цей випадок у домашній аптечці завжди знайдеться запас жарознижуючих з антибіотиками. Однак не варто забувати, що і грип і ГРВІ часом супроводжуються такими ускладненнями, які здатні нагадувати про себе все життя.

— Будь-яка вірусна інфекція неминуче вражає слизову оболонку носа, спричиняючи періодичні напади чхання. І якщо часточки мокротиння після чхання потрапляють у вуха, це може закінчитися так званим грипозним середнім отитом, або запаленням середнього вуха. Його симптоми: криваво-червоні пухирі на барабанних перетинках, зниження слуху, гострий біль. Далі може розвинутися й сенсоневральна приглухуватість, або порушення провідності слухового нерва, внаслідок чого вже через кілька днів може настати необоротна глухота, — розповідає завідувач відділення отоларингології обласної клінічної лікарні Херсона Олександр Черняк. — У цьому разі самолікування є даремною витратою часу і йде на шкоду. Адже біль і запалення можна зняти якимись «антигрипозними» засобами, а слух ними напевно не повернеш, зате недугу можна запустити. Тут потрібні судинні препарати, що впливають на центр головного мозку, а також вітаміни певної групи. Їх треба застосовувати тільки за призначенням лікаря, і курс лікування забирає близько десяти днів.

У разі виникнення симптомів «післягрипозної» приглухуватості більш точний діагноз дає змогу поставити не візуальний огляд ЛОР-лікаря, а сучасна оптична техніка — приміром, ендоскоп, за допомогою якого визначають стан усієї слухової труби. Тож якщо разом із чханням і кашлем вам став дошкуляти біль у вухах, ви перестали відчувати запахи й гірше почуваєтеся, не чекайте, що «само пройде» — поспішаєте до лікарні!

Володимир ДОРОФЄЄВ.

ФОТОФАКТ

Районні медичні установи Харківської області отримали пересувні цифрові флюорографи. Нове обладнання дасть змогу протягом року обстежити більшість населення області, зокрема й мешканців найвіддаленіших населених пунктів.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Ожеледиця: травма, гіпс

Довгоочікувана зима разом зі снігом та ожеледдю принесла із собою епідемію травматизму. Ситуація традиційна для цієї пори року.

За словами головного лікаря Київської міської станції «Швидкої медичної допомоги» Анатолія Вершигори, в зимовий період травматизм зростає на 25—30 відсотків. А щорічно від різних травм (побутових, вуличних, кримінальних, аварійних тощо) страждають близько 850 тисяч українців.

Лікар радить у разі падіння, якщо є біль, деформація кінцівки або якісь інші симптоми, обов'язково звертатися до фахівців, а не займатися самолікуванням. А якщо забій незначний, то варто накласти холодну пов'язку — холод знеболює і знімає опухлість. Анатолій Вершигора рекомендує в разі падіння спробувати перевернутися на здоровий бік й намагатися піднятися самостійно. Потім дотягтися до мобільного й набрати 103. Або кричати по-англійськи: «Help me!». Мовляв, співгромадяни на такий заклик реагують швидше. А як профілактику — носити зручне взуття із протектором і бути уважним.

Вл. інф.

РЕГІОНАЛЬНИЙ САНБЮЛЕТЕНЬ

Пообіцяли якісні послуги

Більше трьох тисяч жителів Нового Села та навколишніх населених пунктів Підволочиського району обслуговуватиме капітально відремонтована амбулаторія загальної практики—сімейної медицини. Вона розрахована на дві дільниці, де працюватимуть десять медичних працівників. Амбулаторія забезпечена транспортом і оснащена сучасним медичним обладнанням. Голова Тернопільської облдержадміністрації Валентин Хоптян вручив колективу сертифікат на сучасне стоматологічне устаткування. За його словами, в селах області останнім часом відкрито п'ять навчально-медичних центрів, де встановлено телекомунікаційний зв'язок з університетською лікарнею, п'ять пунктів тимчасового базування «Швидкої допомоги». Наступного року навчально-медичні центри з'являться ще у 14 населених пунктах. Капітально відремонтовано 47 спеціалізованих кабінетів, 14 відділень вторинного і третинного рівня медичної допомоги, триває реконструкція Заліщицької районної лікарні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Ескулапи з дахом — хворим легше

Кількість дільничних лікарень на Запоріжжі зменшилася з 24 до 17 — за рахунок їх реорганізації в амбулаторії.

За словами начальника управління охорони здоров'я Запорізької ОДА Андрія Запорожченка, амбулаторій стало більше — 127, з яких 90 мають статус амбулаторій загальної практики—сімейної медицини. Як підкреслює заступник голови ОДА Микола Ярмощук, реформування дільничних лікарень в амбулаторії пішло на користь хворим, адже їх тепер обслуговують не фельдшери, а лікарі.

Ось тільки з висококваліфікованими кадрами, та й навіть молодшим медичним персоналом, — проблема. Особливо гостро вона відчувається в невеликих і віддалених районах зі складними побутовими умовами життя, куди лікарів і калачем не заманиш. Проте й у деяких інших, більш-менш благополучних, місцях потерпають від нестачі медиків. Наприклад, у Бердянському районі. З року в рік тут зростає кількість фахівців пенсійного віку, які будь-коли можуть залишити роботу, а заміни їм немає. Тож на останній сесії Бердянської райради депутати затвердили комплексну програму «Медичні кадри», розраховану на 2012—2016 роки. Її основною метою названо підвищення престижності праці сільського медика, посилення його соціального захисту, забезпечення житлом. Районна влада навіть вирішила побудувати містечко медиків на базі незадіяних приміщень комунальної установи «Андріївська райлікарня». У рамках програми також заплановано відправляти на навчання до Запорізького державного медуніверситету випускників шкіл, а потім працевлаштовувати їх у лікувально-профілактичних закладах, де штат повністю не укомплектовано.

До речі, на Запоріжжі вже мають схожий досвід. У Приазовському районі діє механізм тристоронніх угод — між райдержадміністрацією, Запорізьким медуніверситетом та студентом, який здобуває освіту за рахунок місцевого бюджету. Перший випускник медвузу почне працювати у Приазовській райлікарні вже 2012 року.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.
Запорізька область.

Ведуча рубрики «Медицина» Ольга ВАУЛІНА.

Платне здоров'я у сфері медичних послуг

Завтра, в День Соборності і Свободи, українські моряки покладуть квіти до пам'ятника Тарасові Шевченку в Севастополі, в частинах і на кораблях ВМСУ в урочистій обстановці піднімуть Державний прапор України, *повідомляє наш власкор Микола МАГДИЧ*

Навесні мешканці Рівного влаштують «Бурштинові гостини», які представлять область як єдиний в країні регіон, де видобувають «сонячний камінь». *Про це повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА*

22 січня — День Соборності та Свободи України

УНІВЕРСАЛ ДИРЕКТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

«Іменем Української Народної Республіки Директорія оповіщає народ український про велику подію в історії землі нашої української.

3-го січня 1919 року в м. Станіславові Українська Національна Рада Західної Української Народної Республіки, як виразник волі всіх українців Австрійської імперії і як найвищий їхній законодавчий чинник торжественно проголосила злуку Західної Української Народної Республіки з Наддніпрянською Українською Республікою в одноцільну суверенну Народню Республіку.

Вітаючи з великою радістю цей історичний крок західних братів наших, Директорія Української Народної Республіки ухвалила тую злуку прийняти і здійсняти на умовах, які зазначені в Постанові Західної Української Народної Республіки від 3-го січня 1919 року.

Однині воєдино зливаються століттями одірвані одна від одної частини єдиної України — Західно-Українська Народна Республіка, Галичина, Буковина, і Угорська Україна, і Наддніпрянська Велика Україна.

Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України.

Однині є єдина незалежна Українська Народна Республіка.

Однині народ український, визволений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднаними зусиллями всіх своїх синів будувати нероздільну самостійну Державу Українську на благо і щастя всього її трудового люду.

22 січня 1919 року.

У м. Києві».

Живий ланцюг символізуватиме єдність

Для Чернігівщини це свято і особливе, і дороге. Адже ще з часів Гетьманщини на волелюбній землі докладали чималих зусиль, аби поєднати роз'єднані Лівобережжя та Правобережжя в одній державі. Звідси почалося знамените повстання І. Мазепи та його однодумців, які прагнули здобути незалежність рідному краю. За свободу України 29 січня 1918 року на станції Крути полягли юні студенти, які не побоялися вийти супроти більшовицьких загарбників.

З нагоди Дня соборності та свободи України в області відбудеться комплекс заходів культурно-мистецького та просвітницького характеру. Представники влади, громадськості вшанують тих, хто не шкодував свого життя у боротьбі за свободу Вітчизни.

По-новому відзначатимуть День соборності та свободи України у центрі Чернігова. В обідню пору 22 січня чернігівці — представники політичних партій, громадських організацій, студенти, гості міста зберуться біля пам'ятника Богдану Хмельницькому.

— Учасники акції стануть у коло, тримаючись за руки, що символізуватиме єдність усіх українських земель та непорушність наших кордонів, — повідомив координатор акції «Ланцюг єдності» у Чернігові Олександр Ясенчук. — У центрі — легендарний гетьман України Богдан Хмельницький. На крайній північній точці кола буде банер, який символізуватиме Чернігів, а на крайній південній точці — банер із символікою Севастополя. На західному боці буде розміщена символіка Ужгорода, а на східному — Луганська. Потім всі учасники акції разом заспівають Державний гімн України. Це особливе свято покликане нагадати нам, що, в якому б куточку країни ми не мешкали, якою б мовою не спілкувалися, яких релігійних або політичних переконань не дотримувалися, наші серця об'єднані любов'ю до України.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

22 січня 2011 року. Київ. На мосту Патона відбулася акція «З'єднаємо береги Дніпра «живим ланцюгом» з нагоди святкування Дня Соборності України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

22 січня 2011 року. Київ. З нагоди Дня Соборності України біля Українського дому розгорнуто найбільший у світі Державний прапор України.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Здійснилась одвічна мрія...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«...Однині воєдино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України -Галичина, Буковина, Угорська Україна і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснилися віковічні мрії, якими жили і за які вмирали кращі сини України», — йшлося в ньому.

На жаль, об'єднання залишилось здебільшого на папері. Але, попри це, День Злуки все одно став визначною віхою для нашої історії.

Як сприйняли подію в діаспорі? На це запитання дає відповідь виставка, відкрита вчора у Центральному державному архіві зарубіжної україніки (вул. Солом'янська, 3). Тут можна переглянути близько двох десятків документів з 3 фондів архіву за 1924—1992 рр.

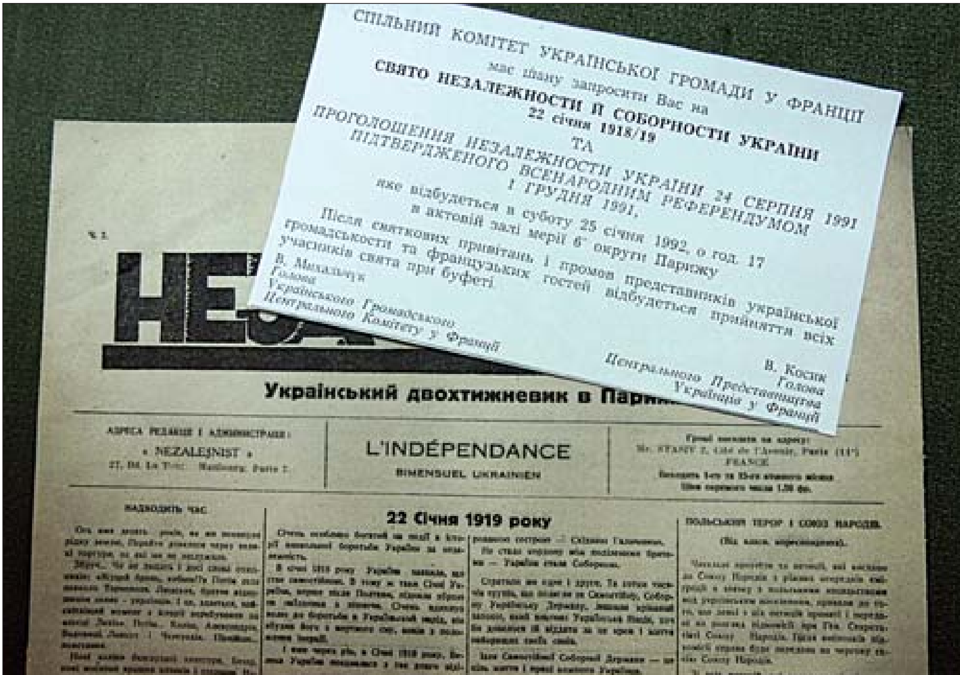
Куратор виставки — начальник відділу використання інформації документів ЦДАЗУ Артем Папакін — розповів нам, що день 22 січня до 1991 року для більшості закордонних українців було подвійним святом. Вони відзначали річницю проголошення Четвертого універсалу (як день незалежності) і власне річницю Соборності. Звичайно, як і в наш час, представники різних політичних течій ставились до цієї дати неоднаково. Дехто не надавав великого значення декларативному проголошенню Злуки. Але більшість, розуміючи, що Україна неможлива без поєднання заходу і сходу, віддавали належне дню Соборності.

Про ці та інші аспекти сприйняття іммігрантами подій 22 січня можна прочитати у представлених на виставці різноманітних документах, газетах та неперіодичних виданнях **(на знімках)**. Зокрема, відвідувачі побачать сторінки з брошури М. Чубатого про державний устрій в Західній Україні після Злуки з УНР, статті В. Прокоповича, М. Сціборського, М. Ґалаґана, запрошення на святкування Дня Злуки у Чехословаччині, США, інших країнах, ще багато цікавого. Виставка триватиме до 31 січня 2012 року. Вхід вільний.

Юрій ПЕРЕБАЄВ.

Фоторепродукції Андрія НЕСТЕРЕНКА.

СПІЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ У ФРАНЦІЇ
має шану запросити Вас на
СВЯТО НЕЗАЛЕЖНОСТИ И СОБОРНОСТИ УКРАЇНИ
22 січня 1918/19
ТА
ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ 24 СЕРПНЯ 1991
ПІДТВЕРДЖЕНОГО ВСЕНАРОДНІМ РЕФЕРЕНДУМОМ
1 ГРУДНЯ 1991,
яке відбудеться в суботу 25 січня 1992, о год. 17
в актовій залі мерії 6° округи Парижу
Після святкових привітань і промов представників української громадськости та французьких гостей відбудеться прийняття всіх учасників свята при буфеті.

В. Михальчук
Голова
Українського Громадського
Центрального Комітету у Франції

В. Косик
Голова
Центрального Представництва
Українців у Франції

Український двохтижневик в Пари...

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ:
« NEZALEJNIST »

L'INDÉPENDANCE
BIMENSUEL UKRAINIEN

FRANCE

НАДХОДИТЬ ЧАС

22 Січня 1919 року

ПОЛЬСЬКИЙ ТЕРОР І СОЮЗ НАРОДІВ.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Представники влади, громадськості вшанують тих, хто не шкодував свого життя у боротьбі за свободу Вітчизни

Змії, малярія, джунглі:
чого ще треба не боятися, щоб служити в Африці

Мало кому відомо, що до складу миротворчих місій ООН входять не лише військові, а й поліцейські. В Об'єднаних Націях вважають, що припинення вогню — це лише перший крок. У країні, яка десятиріччями вела війну, треба навести лад: примирити ворогуючі сторони, унеможливити масові заворушення, протистояти бандитизму. Здійснити усе це без поліцейських нереально. Українські правоохоронці вже давно активно беруть участь у миротворчих місіях ООН: в Косово, Боснії та Герцеговині, Східному Тиморі, Судані. Кореспондент «Голосу України» побувала ще в одній колишній гарячій точці — Ліберії.

Українські міліціонери, які зараз служать у Ліберії.

З порадою, але без зброї

Нині в цій країні служать 20 наших міліціонерів. Як розповіла майор міліції Олена Гвоздецька, основне їхнє завдання — спостерігати, радити та допомагати місцевій поліції. «Ми не беремо участі у затриманнях, не ведемо карні справи, не можемо навіть контролювати місцеву поліцію — лише радити», — каже майор. За її словами, найнебезпечніша робота — патрулювання разом з місцевими поліцейськими. Адже наші правоохоронці у Ліберії не озброєні, бо виконують функції радників. Проте, на щастя, випадків, коли б хтось постраждав, не було.

Водночас служба у таких екзотичних країнах, звичайно, має свої особливості. Майор міліції Віктор Синенький приїхав сюди вдруге. Нині він командир міжнародної поліцейської станції округу Ріверсес, його завдання — моніторинг та навчання місцевої поліції. А у 2009—2010 роках був радником з питань розслідування кримінальних справ в окрузі Фойя, що знаходиться на півночі Ліберії і віддалений від столиці та узбережжя Атлантичного океану, вздовж якого ще можна знайти хоч якісь ознаки цивілізації. Тому про роботу в таких районах майор знає не з розповідей, а з власного досвіду.

«Наприклад, є така змія, яку називають чорна мамба, — розповів він. — Якщо вкусить — у тебе є 15 хвилин, щоб зателефонувати і попрощатися з рідними. Протиотрути немає. Сам я чорної мамби не бачив, а ось зелену зустрічати довелося. Крім того, українцеві взагалі складно уявити, що таке джунглі. Здається, що це, як у кіно, ліс, яким прогулюються, розмахуючи тесаками. Насправді — це вирубана у хащах нора, якою доводиться повзти. Ось і уявіть, як дістатися місця злочину, якщо вбивство скоїли у джунглях». Крім того, нашим міліціонерам доводиться постійно пам'ятати про небезпеку малярії, укусів місцевих мух, після яких може утворитися пухлина, та багато чого іншого. Тим не менше, вони не лякливого десятка, і більшість у Африці вже не вперше.

До того ж наші спеціалісти там на високому рахунку. Так, одна ротація у міліціонерів триває рік з правом продовження кожні шість місяців до трьох років. А потім, якщо без цього спеціаліста обійтися не можуть, то керівництво місії у Ліберії надсилає спеціальний запит, підтверджений штаб-квартирою ООН у Нью-Йорку та Міністерством внутрішніх справ України, який дозволяє продовжити службу в цій країні. За словами начальника Спеціального миротворчого центру, підполковника міліції Руслана Воробйова, який також був миротворцем у Косово та Ліберії, запит означає, що спеціаліст справді висококласний і надзвичайно затребуваний. Такий документ, зокрема, надійшов на ім'я Олени Гвоздецької, яка в поліцейській місії ООН завідує кадрами.

Наші правоохоронці сприяли встановленню миру в Косово: Руслан Воробйов спілкується з сербськими біженцями у селі Шилово (квітень 2007 року).

У бідній країні квартира з кондиціонером — розкіш

Звичайно, не останню роль у рішенні вирушити миротворцем у гарячі точки відіграє висока зарплата. За день роботи поліцейський місії ООН отримує 128 доларів. Також міліціонери отримують стовідсоткове грошове забезпечення за останнім місцем служби в Україні. Однак величезною ця сума може видатися лише на перший погляд і порівняно з українськими реаліями. У Ліберії життя у пристойних умовах надзвичайно дороге. Якщо місцеве населення спокійно обходиться без світла (тобто без кондиціонера, холодильника та інших досягнень цивілізації), а часто й без житла, невибагливе до санітарного стану продуктів (і це ще дуже м'яко сказано), малярію переносить, як ми грип, то для українця все це неприйнятно. Зневага до бодай одного із перелічених пунктів може завершитися плачевно. Тому співвітчизники вимушені винаймати найдорожчі квартири — зі світлом, облаштовані кондиціонером, з цілодобовим водопостачанням; купувати дорогі, але більш-менш якісні продукти.

Крім того, за високу зарплату доводиться й тяжко працювати. Зокрема, міліціонери у місіях ООН не мають вихідних — тобто працюють сім днів на тиждень. За такий повністю робочий місяць отримують вісім з половиною днів вихідних. Ці вихідні збирають, щоб потім узяти відпустку і з'їздити додому.

NB

За високу зарплату доводиться й тяжко працювати. Зокрема, міліціонери у місіях ООН не мають вихідних — тобто працюють сім днів на тиждень. За такий повністю робочий місяць отримують вісім з половиною днів вихідних. Ці вихідні збирають, щоб потім узяти відпустку і з'їздити додому.

Наостанок запитала у Олени Гвоздецької, чи відчувають вони віддачу від своєї роботи у Ліберії: «Результати видно. Наприклад, раніше у них не було бази кримінальних справ. Кадрові співробітники допомагають впроваджувати цю систему. Це великий прогрес. Раніше, якщо вбили, скажімо, містера Пупкіна, не можна було нічого перевірити — йди і шукай вбивцю. Тепер заводяться справи, ведеться документація».

Звичайно, без спільних зусиль, з одного боку, ООН та ліберійської влади, з другого, мир у цій країні так би й залишався мрією. Проте не варто забувати, що його підтримка — це справа ще й понад тисячі поліцейських із 39 країн, серед яких двадцять — з України.

Тетяна ПАСОВА.
Ліберія—Київ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Олена Гвоздецька — один з найбільш затребуваних спеціалістів у поліцейській місії ООН у Ліберії.

ПЛАНЕТА

То скільки було генералів?

Днями варшавська окружна прокуратура оприлюднила заново розшифровану Краківським інститутом судових експертиз імені Яна Зена стенограму останніх хвилин польоту літака польського президента Леха Качинського, який 10 квітня 2010 року зазнав катастрофи поблизу російського міста Смоленськ. Нагадаємо: тоді загинули всі 96 пасажирів, які перебували на борту.

У новій стенограмі експерти серед 17 виділених та 9 ідентифікованих голосів не виявили голосу командувача ВПС Польщі генерала Анджея Бласіка. До порядку денного повертається теза про відсутність генерала в кабіні взагалі. А це цілковито заперечує висновки російського МАК та польської урядової комісії з розслідування причин та обставин катастрофи. У польських ЗМІ вже пожвавилася дискусія про розслідування причин трагедії. Досі незрозуміло, скільки генералів перебувало в кабіні пілотів літака: один чи двоє. Голова комісії Єжи Міллер в інтерв'ю «Газеті виборчій» стверджує: одним із них був А. Бласік, а щодо другого певності немає. Мовляв, тим рейсом летіли двоє генералів на ім'я Тадеуш — командувач сухопутних військ Тадеуш Бук та головний капелан польської армії ксьондз-генерал Тадеуш Плоскі. Голова комісії також зізнався, що в рапорті експерти вказали на присутність у кабіні командувача ВПС, не знаючи достеменно, чи це правда.

Тим часом слідчі прокуратури дійшли висновку, що під час польоту двері до кабіни пілотів були відчинені. Тому бортові самописці зафіксували стільки голосів. Експерти-авіатори вважають, що така кількість людей навіть фізично там не помістилася б. Єдиним логічним поясненням, на їхню думку, можуть бути відчинені двері, крізь які під час зіткнення з землею частина тіл потрапила до кабіни.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Чехи дослідили: Вінниччина не менш сонячна, ніж Крим

Угоду про спорудження в південних районах Вінниччини шести сонячних електростанцій підписала 19 січня місцева влада з підприємством «Екотехнік Прага». Директор названого підприємства Алеша Коростенський повідомив, що першу електростанцію група компаній, у тому числі структурний підрозділ «Екотехнік Україна», планують збудувати вже цього року на території двох сіл Літинського району. Першим кроком у реалізації проекту стало створення підприємства «Екотехнік Літин».

Інтерес до Вінницького регіону пояснив директор підрозділу «Екотехнік Україна» Юрій Дячук. За його словами, фахівці детально вивчили потенціал сонячної енергії у південних районах краю і встановили, що на цій території, особливо на кордоні з Молдовою, інсоляція сонця лише на 10% поступається показникам Криму та степових регіонів України. Під час спорудження таких станцій будуть зокрема використовувати панелі вітчизняного виробництва. Комплектуючі й деталі кріплення виготовлятимуть на Барському машинобудівному заводі Вінниччини.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область

ФОТОФАКТ

Напередодні року Дракона, що за китайським календарем розпочнеться 23 січня, в Пекіні представили «драконівську» моду.

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Податкова міліція проводить санкціоновані обшуки на Феодосійській нафтобазі в рамках розслідування порушеної кримінальної справи. *Про це повідомила прес-служба Управління податкової міліції ДПС у Криму*

Торік за результатами правозахисної діяльності у природоохоронній сфері прокуратура Рівненщини порушила та скерувала до судів 20 кримінальних справ, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

У Афганістані поранили, на батьківщині зрадили

Купівля пільгової квартири перетворилася на витончене знущання місцевих чиновників з інваліда

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Під Баграмом рядовий радянських мотострілецьких військ Олександр Гондар під час мінометного обстрілу дістав тяжке осколкове поранення ноги. Але в Афганістані для нього принаймні було все зрозуміло: ось вороги, в яких треба стріляти, ось друзі, які захистять і прикриють. А сьогодні в місті Цюрупинську на Херсонщині інвалід першої групи і володар медалі «За відвагу» просто не знає, хто друзі, а хто вороги. З нього відверто знущаються і зраджують ті, хто обіцяв допомогти!

Новосілля, що не відбулося

Повернувшись після поранення до рідного міста, Олександр щосили намагався налагодити нормальне життя. Зустрів чарівну дівчину на ім'я Олена, одружився і став батьком двох чудових дітей. Нині у подружжя підростає 14-річна дочка та десятимісячний синок, в якому тато душі не чує. Однак сімейне щастя затьмарюють проблеми в побуті та зі здоров'ям. Нещодавно афганець мав інсульт, після якого розмовляє і пересувається з трудом. Ні здоров'я, ні комфорту не додає й необхідність тулитись учотирьох в одній кімнаті площею 17 квадратних метрів. Маленький будиночок батьків дружини по вулиці Крилова Олександр із Оленою змушені ділити ще з двома родинами родичів. Власного даху над головою у інваліда немає досі.

Якщо наші чиновники в Цюрупинську нездатні навіть організувати купівлю житла за гроші, що вже виділені державою, то навіщо такі чиновники взагалі потрібні?

Шансів назбирати грошей на нове житло в подружньої пари немає ні найменших, бо відкладати зі скромної пенсії інваліда й допомоги на дитину просто неможливо. Однак восени Олену Гондар викликали до Цюрупинської міськради й повідомили приємну новину: в рамках програми допомоги афганцям Кабінет Міністрів України перевказав триста тисяч гривень на купівлю окремої чотирикімнатної квартири для родини Олександра Гондаря. І Олександр, і Олена були, що називається, на сьомому небі від щастя! Їх не збентежило навіть те, що квартиру для покупки їм чомусь запропонували шукати самостійно, хоча її офіційним покупцем мала б стати саме міськрада.

Таку квартиру зрештою вони знайшли, однак муніципальна влада навідріз відмовилася надати гарантійний лист, що його вимагали власники, про оплату нерухомості, і її продавці угоду анулювали. Олександр із Оленою знову кинулися обдзвонювати маклерів ріелтерських бюро та «шерстити» газетні оголошення, але тепер зуміли підшукати тільки трикімнатну квартиру, та ще й на третьому поверсі без ліфта, куди на милицях главі родини діставатися було б важко. Проте, заради сім'ї і дітей інвалід був готовий терпіти незручності, і тепер угода начебто б відбулася. Щоб вона знову не зірвалася, Олександр зі своїх, а не бюджетних грошей навіть сам заплатив продавцям триста доларів завдатку.

І от 26 грудня 2011 року міський голова Цюрупинська Василь Плотніков, нарешті, від імені муніципальної влади особисто підписав нотаріально завірений договір купівлі-продажу квартири № 9 по вулиці Енгельса, 141. Родина афганця-інваліда вже збиралася переїжджати, як раптом чиновники з міськради знову піднесли їй сюрприз: мовляв, гроші за житло перераховані не будуть, їх повернуть у держбюджет!

Є вина, немає винних

— Більше місяця я бігала в пошуках квартири, а міськрадівські службовці постійно «вставляли палиці в колеса». То гарантійний лист надавати відмовляться, то банківський рахунок власників житла для перерахування грошей їм не підходить, і треба терміново інший відкривати. То до вже підписаного міським головою й перевіреного юристом договору не менш терміново потрібно якісь незрозумілі доповнення укладати. Отак з листопада до кінця грудня нас водили за ніс, поки не з'ясувалося, що купувати квартиру вже пізно. Свого житла в нас у підсумку як не було, так і немає, натомість з'явилося багато болючих питань. По-перше, якщо наші чиновники в Цюрупинську нездатні навіть організувати купівлю житла за гроші, що вже виділені державою, то навіщо такі чиновники взагалі потрібні? А подруге, хто відповість за знущання з родини інваліда? — обурюється дружина афганця Олена Гондар.

Ці питання, звісно, я переадресував міському голові Цюрупинська Василю Плотнікову. І почув від нього запевнення: зроблено було «все можливе», але так уже склалося, що квартиру інвалідові не купили — мовляв, об'єктивні обставини ну зовсім непереборної сили стали перешкодою. А отже, і кара за зрив доручення Кабінету Міністрів України абсолютно нема кого.

— Я з себе особисто провини не знімаю. Але зрозумійте: процедура придбання квартир для афганців ніде не «виписана», і з нею ми раніше ніколи не зіштовхувалися: в Цюрупинську вже років п'ятнадцять житло для «пільговиків» не будують. У нас було дуже мало часу для завершення цієї процедури, і до того ж з'ясувалося, що тендер проводився на придбання саме чотирикімнатної квартири, а договір укладався на трикімнатну. Тому Держказначейство платіж не пропустило, і гроші з державної скарбниці вже повернулися в Київ, — пояснив мені Василь Федорович.

Однак з пояснень міського голови залишилося геть незрозумілим, чому цюрупинські чиновники, що аж ніяк не є поголовно каліками і не страждають на хронічний ідіотизм (начебто), не могли самі підшукати квартиру для купівлі за бюджетні гроші. А переклали її пошуки на 43-річного інваліда, котрий переніс інсульт і пересувається на милицях, та на його дружину з 10-місячною дитиною. Можна було б іще зрозуміти, якби терміново треба було, скажімо, кілька десятків або сотень квартир, але ж афганець, який потребує такої допомоги, у місті районного значення Цюрупинську одинєдиний!

Невже людина, котра проливала кров на службі державі, не заслужила від представників держави бодай трішки турботи й чуйності?

Цікаво: а якби на його місці опинився паралізований каліка, що не піднімається з ліжка, — йому б теж запропонували самому шукати собі квартиру?

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

На знімку: ветеран Афганістану Олександр Гондар із дружиною та дітьми.

Фото із сімейного архіву Олександра ГОНДАРЯ.

ДТП забрала дев'ять життів

Семеро осіб (серед них одна дитина) загинули на місці, ще двоє в лікарні. Такі наслідки ДТП, що сталася на Водохреще поблизу села Вересневе Рівненського району, що за кілька кілометрів від Рівного.

На місці ДТП працювали рятувальники МНС, які з допомогою спецобладнання діставали потерпілих із понівеченого буса та передавали працівникам «швидкої». Рівненські медики надають допомогу решті травмованих пасажирів буса, в якому разом з водієм було дев'ятнадцять осіб, серед них — семеро дітей. За словами першого заступника голови Рівненської ОДА Анатолія Юхименка, влада подбала про забезпечення потерпілих медикаментами. Водій маршрутки не постраждав. На місці пригоди працювала слідчо-оперативна група УМВС України в Рівненській області.

У зв'язку з трагедією на Рівненщині відмінили всі урочисті та розважальні заходи. 21 та 22 січня оголошено днем жалоби за загиблими в ДТП біля Вересневого.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото Олександра КУРСИКА (УНІАН).

ВІСТІ З ЛУГАНЩИНИ

Ландика відпустили на волю

Ленінський суд Луганська засудив депутата Луганської міської ради Романа Ландика до трьох років позбавлення волі з відстрочкою відбування покарання на два роки. Суд зобов'язав його не виїжджати за межі місця проживання без дозволу правоохоронних органів. Також служителі Феміди змінили запобіжний захід з утримання під вартою на підписку про невиїзд і звільнили Романа з-під варти в приміщенні суду, — **повідомляє УНІАН.**

Під час оголошення вироку в залі суду почулися крики з вулиці. Як з'ясувалося, будинок пікетували три активістки організації Femen. Свою акцію вони почали на вулиці, потім увірвалися до приміщення суду і спробували потрапити на другий поверх, де йшло засідання. Міліція їх блокувала на першому поверсі й вивела через службовий вхід. Активісток Femen заштовхали в машину й повезли до відділення.

Нагадаємо, у ніч з 3 на 4 липня 2011 року в луганському ресторані «Баккара» сталася бійка за участю Ландика та 20-річної моделі Марії Коршунової. Спочатку депутат заперечував факт бійки з Коршуновою, потім заявив, що вона сама напала на нього.

Невідомий намагався пограбувати відділення банку

Лічені години знадобилися луганським правоохоронцям, щоб установити особу й затримати підозрюваного в скоєнні розбійного нападу на алчевське відділення ПриватБанку. Невідомий увірвався в приміщення й, вистріливши із пневматичного пістолета в скло вітрини, став вимагати від працівників банку віддати всі гроші. Діючи за спеціальною інструкцією, касир миттєво заблокувала доступ до каси кулепробивним склом і натисла тривожну кнопку. Почувши звуковий сигнал небезпеки, нападник злякався й утік. Протягом кількох хвилин на місце події прибули співробітники Управління Державної служби охорони ГУМВС України в Луганській області та слідчо-оперативна група Алчевського міськвідділу. В момент пограбування відвідувачів у відділенні не було, не постраждала й співробітниця банку — куля тільки пошкодила скло, але не пробила його. Чоловік був у капюшоні, а обличчя сховав під шарфом. Момент нападу зафіксували камери відеоспостереження. У ході оперативно-розшукових заходів було опитано десятки людей, які могли допомогти міліції в розкритті злочину. Через кілька годин після розбійного нападу правоохоронцям не тільки вдалося вийти на слід підозрюваного в скоєнні злочину, а й затримати його. Ним виявився житель міста Алчевська, 1982 року народження. Як пояснив чоловік, ідея пограбувати банк виникла спонтанно. Пневматичний пістолет він купив того самого дня. Нині заарештований перебуває у СІЗО.

«Після трагічного випадку в Донецьку всі наші співробітники пройшли ще раз чіткий інструктаж щодо дій у разі нападу на офіси банку й, насамперед, стосовно дотримання особистої безпеки й захисту від можливого застосування зброї, — розповів керівник служби безпеки ПриватБанку Станіслав Крижановський. — Ми посилили заходи щодо захисту наших людей від злочинців, а гроші в банку сьогодні вкрасти практично неможливо, бо у відділеннях ПриватБанку немає великих сум готівкою, а для зберігання коштів застосовуються спеціальні сейфи, доступ до яких є тільки в інкасаторів».

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Родина афганця-інваліда вже збиралася переїжджати, як раптом чиновники з міськради знову піднесли їй сюрприз...

МВС оголосило війну хамам у погонах

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

«Буду жорстко карати за непрофесіоналізм і хамство. Всі факти протиправної поведінки будуть перевірені й ужиті відповідні заходи. Обіцяю реагувати на всі звернення, без винятку», — повідомив нещодавно на колегії МВС, присвяченій підсумкам роботи органів внутрішніх справ в 2011 році, міністр Віталій Захарченко. На його думку, результати роботи правоохоронців повинні оцінюватися за якістю наданих послуг з урахуванням думки громадян, органів місцевого самоврядування та громадських організацій.

Міністр ознайомив присутніх із низкою кадрових змін, що останнім часом відбулися у МВС, а також звернув увагу керівників обласних підрозділів міліції на кілька проблем. Зокрема, Віталій Захарченко наголосив, що позиція Президента України Віктора Януковича та пріоритетні напрями роботи правоохоронних органів залишаються незмінними: виявлення і припинення правопорушень та злочинів у бюджетній сфері, протидія корупції та боротьба з хабарництвом.

Чи будуть ці слова втілені в життя, невідомо. За інформацією правозахисників, поки що статистика невтішна. За інформацією Асоціації українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів, у міліції нині достатньо порядних та професійних працівників, які затримують зухвалих грабіжників та квартирних злодіїв, але не бракує й негідників, котрі ганьблять честь мундира. Порушення прав людини, брутальне поводження із затриманими, катування, хамство, хабарництво — це неповний перелік негатива, який, на жаль, і досі притаманний вартовим порядку.

— Підтвердженням цих слів є результати Всеукраїнської кампанії «Міліція під контролем», яку ми проводили з 7 до 21 листопада 2011 року. Зупинюся на найбільш поширених порушеннях. По-перше, грубе спілкування працівників чергової частини з відвідувачами, які не реагують на запитання: «Куди подати заяву, як її правильно оформити?». По-друге, це відсутність вільного доступу громадян у вестибюлі райвідділів, куди і згідно із законом, і відповідно до наказу МВС повинен бути вільний доступ, — розповідає «Голосу України» голова правління Асоціації українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів Олег Мартиненко. — По-третє, відсутність у райвідділах міліції пандусів для в'їзду на інвалідних візках або їх неналежне встановлення».

За словами О. Мартиненка, найбільше нарікань до патрульної служби. Адже під час моніторингу вони були або відсутні на маршруті патрулювання, або ж грали в комп'ютерні ігри під час служби, що категорично заборонено. Також часто вартові порядку зловживають безпідставною перевіркою документів. «Аналогічні моніторинги в 2012-му будемо проводити постійно», — зазначив він.

Згодна з такою думкою і правозахисна організація «Міжнародна амністія». «Українська міліція далі катує та вимагає гроші в своїх жертв і при цьому фактично безкарна. Також не рідкість, коли жертв переслідують — це як помста за те, що вони поскаржилися на катування в заяві» Amnesty International», — інформують деякі ЗМІ.

Олександр ПЕКНИЙ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Смерть на допиті

За фактом смерті 32-річного сумчанина Олексія Ходакова під час допиту в місцевому райвідділі міліції міська прокуратура порушила кримінальну справу. Прес-служба Сумської обласної прокуратури повідомила: її порушено за ч. 3 ст. 365 Кримінального кодексу України (перевищення службових повноважень, що спричинили тяжкі наслідки).

Нагадаємо: минулого вівторка в Ковпаківському райвідділі під час «дружньої розмови» з оперативниками сумчанин помер. Олексія Ходакова привезли з дому до райвідділку після 13-ї години, а десь за чотири години по тому вже вдову Валентину Ходакову невідомий слідчий сповістив по телефону про трагедію.

Правоохоронці наполягають, що це сталося через гострий панкреатит і слабке серце. Такий діагноз вказано й у довідці медекспертизи. Однак дружина померлого (чи вбитого?) категорично спростовує цей висновок: мовляв, чоловік ніколи не хворів на панкреатит, ні на що не скаржився і в жодній лікарні з будь-яким іншим захворюванням на обліку також не перебував. Версію вбивства Олексія Ходакова правоохоронцями обстоює і його брат Ігор, який під час відвідин моргу побачив «кров, що запеклася на вустах померлого, та безліч страшних синців на його руках, шиї та підборідді».

Прикриваючись таємницею слідства, правоохоронці категорично відмовляються надати журналістам будь-яку інформацію стосовно трагедії, обставини якої міг знати померлий Ходаков, та через що його було доправлено на фатальний допит. А ось рідним, схоже, з переляку, озвучують страшніші версії: померлий, мовляв, був причетний до вбивства, його автомобілем перевозили диван, на якому вбили жертву...

Удова Олексія Ходакова, чия мати свого часу дослужилася до підполковника міліції, стверджує, що її чоловік ніколи не мав конфліктів із законом. Вона розповіла, чому його забрали на допит: у правоохоронців начебто виникли підозри, що зниклий безвісти в лютому 2011 року 30-річний громадянин Л. був по-звірячому вбитий, а його тіло, замітаючи сліди, вбивці вивезли в невідомому напрямку автомобілем Олексія Ходакова.

Звинувачуючи правоохоронців у вбивстві чоловіка, Валентина Ходакова звернулася до прокуратури із заявою про призначення повторного розтину померлого із залученням незалежних експертів. На руках у жінки залишилися двоє неповнолітніх синів, 4 і 9 років.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Жартівник зателефонував уночі...

...і на кілька годин паралізував роботу центрального Дніпропетровського залізничного вокзалу. Близько опівночі до довідкової надійшло повідомлення про замінування. Протягом трьох хвилин до вокзалу прибув наряд ДАІ, який чергував неподалік, і перекрив доступ до будівлі з боку проспекту Карла Маркса. Ще через п'ять хвилин на місце події прибула спецгрупа, котра вивела з приміщення вокзалу всіх, хто там перебував.

Пізніше з'ясувалося, що тривога була фіктивна. «Жартівником» виявився 30-літній мешканець Миколаївської області. А ще раніше, 8 січня о 23.05, цей самий чоловік подзвонив до чергової частини Вознесенського МВ УМВС України в Миколаївській області по телефону спецлінії «102» і повідомив, що нібито в будівлі вокзалу закладено вибуховий пристрій.

Як з'ясувалося, чоловік, перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, вирішив перевірити підготовленість співробітників міліції та МНС до дій в екстремальних умовах. Тепер хуліган кається у скоєному.

Слідчим відділенням Вознесенського МВ УМВС порушено кримінальну справу за ознаками ч. 1 ст. 259 КК України («Свідомо неправдиве повідомлення про підготовку вибуху, підпалу або інших дій, що загрожують загибеллю людей або іншими тяжкими наслідками»). «Жартівникові» загрожує аж ніяк не жартівливий штраф — від 500 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян чи арешт терміном до 6 місяців, або обмеження волі строком до 5 років.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Кращий подарунок для родин правоохоронців

Напередодні новорічних свят у Донецькому юридичному інституті МВС відбулася довгоочікувана подія — в експлуатацію здали 15-квартирний житловий будинок.

Ключі від нового житла співробітникам міліцейського інституту вручили почесні гості — заступник міністра внутрішніх справ Дмитро Ворона, народні депутати України Олександр Васильєв і Володимир Малишев.

Як розповів ректор інституту, полковник міліції Віктор Бесчастний, найближчим часом планується почати будівництво п'ятиповерхового будинку на сусідній ділянці, й, можливо, це стане початком справжнього міліцейського житлового містечка.

Дмитро ЛЮБЧЕНКО.

На знімку: (зліва направо) народний депутат Володимир Малишев, заступник міністра МВС Дмитро Ворона, завідувач кафедри ДЮІ доцент Анатолій Поправко.

Фото надане прес-службою ДЮІ.

СЛУЖБА 102

Матір, яка вкоротила віку собі й донькам, поховали поруч із дітьми

В Авдіївці, що в Донецькій області, в середу поховали 36-річну Тетяну Ц. та двох її доньок — чотирьох та тринадцяти років. Трагедія приголомшила все місто: жінка, яка працювала технічкою у школі, вбила своїх дітей і наклала руки на себе. За даними міліції, господиню виявили у власній квартирі повішеною в отворі дверей, її дітей — із колото-різаними пораненнями грудної клітини та слідами задушення. На місці події було виявлено передсмертну записку, з якої випливало, що мати боялася голоду для своїх дітей.

У відділі зв'язків із громадськістю ГУМВС України в Донецькій області розповіли, що майже десять років тому жінка важко пережила смерть першого чоловіка: у вдови стався нервовий зрив. Відтоді вона постійно перебувала в депресії, часто стверджувала, що ані вона, ані її діти нікому не потрібні. Хворобливий стан посилився після того, як на заробітки за кордон поїхав другий чоловік. Ще один представник сильної статі, з яким зійшлася загибла, не виправдав надій. До психіатра Тетяна звернулася наприкінці минулого року. Тоді ж жінці встановили діагноз — змішаний тривожно-депресивний розлад і призначили лікування.

Наталя Дудник, директор школи № 2, де працювала Тетяна, каже, що її підлегла не скаржилася на життя та на матеріальні проблеми. На роботі колишню працівницю характеризують як добру, відповідальну та чуйну людину. Зарплата технічки становила близько тисячі гривень, ставити на ноги доньок допомагали родичі. Тепер матір та дітей поховали поруч. На цвинтар прийшли однокласники старшої дівчинки, їхні батьки, вчителі та інші співробітники школи.

За фактом смерті порушено кримінальну справу, ведеться слідство.

Ліна КУЦ.

Наркотичне зілля у водія було під рукою

Трилітрову банку з переробленими коноплями виявили працівники дорожньо-патрульної служби в салоні «Фольксвагена», затриманого неподалік Підволочиська на Тернопільщині. Підозру викликала неадекватна поведінка 27-річного водія. У такому самому стані були й двоє його пасажирів. Наркомани могли накоїти лиха, якби їх вчасно не зупинили.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Убивство жінки розкрили по гарячому сліду

34-річну жительку Машівського району знайшли ввечері непритомною на вул. Шолом-Алейхема в Полтаві — її ударили цеглиною по голові! Проте врятувати жінку не вдалося: після того, як «швидка» доставила її до лікарні, вона, так і не опритомнівши, померла в реанімації.

Єдиною зачіпкою на той час у правоохоронців були лише прикмети ймовірного злочинця, що їх встигла запам'ятати жінка, яка й знайшла потерпілу: низький зріст, чорна курточка, капюшон на голові... Лише кілька годин знадобилося правоохоронцям, щоб затримати підозрюваного. У цей час він саме намагався зняти гроші в одному з банкоматів. Щоправда, побачивши міліціонерів, спробував накивати п'ятами, але втекти не вдалося. Ним виявився 29-річний безробітний без постійного місця проживання, який зізнався, що спеціально вистежував жертву. Знаючи, що в одному з будинків проживають три жінки, він чекав, доки котрась із них буде повертатися додому... За своє життя жертва «розплатилася» мобільним телефоном, чотирма банківськими картками та 34 гривнями, які й забрав у ще живої жінки волоцюга.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

26 січня в столичному театрі російської драми імені Лесі Українки відбудеться прем'єра вистави «Восемь строк о свойствах страсти» — за мотивами комедії Вільяма Шекспіра «Міра за міру»

У київському Будинку кіно відкрито меморіальну дошку кінорежисерові Тимофію ЛЕВЧУКУ (1912—1998) до століття від дня його народження

Маленькі акторські перемоги

Обличчя українського театру завжди визначали його актори. Чи були креативні режисери та постановочні можливості, чи ні, але у кожному, навіть забутому Богом, театрі завжди знаходилося кілька класних виконавців, не кажучи вже про славетні «колекційні» трупи «франківців», «березільців», «заньківчан»...

Змінюються театральна мода, керівництво, політика, але ніхто не може заборонити актору заховатися з колегами у якомусь закутку й репетирувати... Матеріал, котрий чомусь зачепив, творчий простій, наближення власного ювілею часто стають тут стимулом для вільного самовиявлення. В ідеалі кожний театр мав би налагодити систему підготовки та показу самостійних робіт акторів — тоді всі будуть «при ділі», та й глядачеві різноманітність вражень гарантована.

Ця преамбула знадобилася, щоб умістити самостійну режисерсько-виконавську роботу актора Харківського академічного українського драматичного театру ім. Т. Шевченка Сергія Бережка (його партнерка — Тетяна Грінік — **на знімку**) — виставу «Маленькі подружні злочини» за Е.-Ем. Шміттом — до певного ряду. А водночас і виділити її з-поміж інших робіт такого штибу. Адже двійко акторів, певне, навіть не усвідомлюючи цього, знайшли той ключ до популярних сьогодні текстів Шмітта, що його в цілому не надто успішно шукає вітчизняний театр.

П'єси цього драматурга — це, по суті, розкладені на діалоги інтелектуально-філософські ребуси. Чи є у цих головоломках жива емоція, яка найбільше і вдається українським акторам, і цінується українським глядачем? А коли так, то як же її видобути й винести назовні?

Приміром, у «Подружніх злочинах» герой, письменник Жіль, втративши пам'ять після нещасного випадку і тепер наново відкриває для себе власну квартиру, власну дружину Лізу, власне життя... Поступово виявляється, що ніякої амнезії немає, як і нещасного випадку — Жіля намагалася вбити Ліза... Словом, суцільний ребус («майже детектив», як сказано у програмці). Як переконливо зіграти його акторові? Адже треба постійно тримати в голові й «у нервах» цю безкінечну подвійну, потрійну гру!

Описати, як роблять це Сергій та Тетяна, неможливо. Вони просто (просто?!) «беруть» тим, що є універсальним рецептом вітчизняного акторства: пропусканням ситуації через себе, причому, що важливо, не озираючись повсякчас на «другий», «третій» тощо плани, а послідовно й максимально насичено проживаючи кожну мить сценічного існування і спілкування. Крім них двох ніби немає нікого більше у Всесвіті — та й не треба, бо очей від них не відвести. І навіть іронічно «пристебнутий» автором хеппі-енд (героїня, що було пішла назавжди, раптом повертається, і вони відтворюють сцену своєї першої зустрічі) тут здається природним: немає куди подітися одне від одного Лізі та Жілю, вони — дві половинки одного цілого з усіма плюсами й мінусами, що з цього випливають.

У виставі є, звичайно, і режисерські вигадки, проте вони або стають просто підтримкою для виконавців, щоб їм було до чого «притулитися», або ж від них і зовсім можна було б відмовитися. Бо головне тут — зрілі, харизматичні актори, котрі працюють у своє задоволення й котрим ніхто не заважає жити тим життям, яке вони створюють самі.

Зрештою, за цим ми і ходимо до театру — за справжніми почуттями, коли відчай змінюється надією, і маленькі подружні злочини стають маленькими, а такими значущими акторськими перемогами.

Анна ЛИПКІВСЬКА.
Харків—Київ.

Фото з архіву театру.

Виставка на честь Параджанова

Сергій Параджанов — видатний кінорежисер, народний артист України та Вірменії. Його стрічка «Тіні забутих предків» увійшла в список 1 000 найкращих фільмів світового кіно.

У Києві щойно відкрилася виставка «Параджанов. Дотик (Світлини)». Експонатами є понад 40 прижиттєвих фотографій Параджанова.

Сергія Йосиповича не любила радянська влада, його переслідували і ув'язнили. Екстравагантна особистість, він міг залюбки пройтись Мюнхеном у халаті, торгувався в антикварних лавках, відкладав товар до появи Ів Сен-Лорана або Франсуази Саган, які, начебто, повинні приїхати і заплатити за нього. Й безбожно запізнювався на церемонії вручення нагород. Його улюбленою фразою була «Найстрашніше — прогавити прекрасне!»

Подивитись виставку можна в столичному Національному музеї імені Тараса Шевченка.

Любов СЕМАШКО.

«Атлантида» випливла в Упі, а потонула в Дніпрі

НЕКНИЖКА РОКУ—2011

А ви вже читали «Червону Атлантиду» Ганни Герман? Так-так, тієї самої Ганни Герман, котра письменником могла б і не бути, а радником Президента поки що зобов'язана. Хоча чому могла б і не бути? Якщо на «тьотьківславні бенефіси» екс-міністра Кабінету Міністрів Толстоухова сходиться весь «бомонд», то чому б іншій чиновниці не «осідлати» прозу. Талант, як відомо, не проп'єш «евіаном» і під полу «шанель» не сховаєш... Якщо не читали, покваптеся це зробити хоча б після бою новорічних курантів, аби чужоземець-Дракон не кпинив за марно прожитий рік. Вимкніть свій телевізор: все одно там нічого нового.

В «Атлантиді», їй-Богу, більше естетики, ніж у Баскова чи в дуплеті преостогидлих «Кроликів». І значно більше гурманства, ніж у горошкові «олів'є» чи оселедці «шуби». Та й чим ви гірші за аборигенів Бобруйська або, якщо більше подобається, Сиктивкара чи славного міста Тули з його річкою Упою? Який зв'язок між нашим «именем» і їх «наводнением»? Тісніший, ніж ви уявляєте...

Усе починалося з лірики. У Феофанії, куди пані Герман потрапила «з серцем» (дай Боже, міцного здоров'я), вона «Пегасом» розганяла, як зізнається, «нудьгу на бюрократичних хлібах». Писала не для стороннього ока. Та воно зненацька з'явилося, вигулькнуло, як Майдан на долю і так згорьованих трьох героїнь повісті. Отже, інтрига! Керівник видавництва «Довіра» Сергій Кичигін, «будучи у якихось справах у моєму кабінеті, — розкрила на презентації таємницю свого успіху авторка, — переглянув кілька рядків необережно залишеного мною серед розкиданих на столі паперів рукопису, запитав: «Послухайте, хто це написав?». На моє збентежене: «Ну, взагалі-то, я», — він запропонував: «Давайте я це видам...» (Зверніть увагу, кілька рядків прочитав, і вистачило. А письменників-класиків у видавництвах мурижать, як дошкільнят!). І, уявіть собі, видав: а щоб «уникнути зайвих запитань», не взяв з чиновної авторки навіть копійки — усе власним коштом. (Хоча, якщо чесно, тут зайві запитання якраз і з'являються! Особливо якщо врахувати, що пані Герман щось там гуманітарно-суспільно-політичне курує на Банковій).

Звичайно, ми в цю ідилію віримо. Кичигін міг запросто нишпорити серед чужих паперів. Але чому господарка робочого(!) кабінету така необачна? А раптом крім рукопису на столі причаївся якийсь «державний папір», службова записка, наприклад, самому Президентові? З такою довірою до «Довіри» можна в халепу вляпатись...

Хоч Бог там із нею, держтаємницею. Була — загула, головне, книжку видали, до того ж, як уже сказано, без матеріального збитку автора (очевидно, це так до шмиги припало, що й чоловік, Сергій Герман, у літературу подався: норовливий Пегас, вочевидь, приручився в родинній «конюшні»). «Атлантида» потрапила до книгарень, і хоч черг не збирала, з уваги не зникла. І тут найважливіше в нашій історії — рейтинг. Який політик йому не знає ціни? Тим паче такий, що намалює вам рейтинг влади ще ліпше, ніж образи своїх героїнь. Отож. У Бі-Бі-Сі є хороша традиція: проводити конкурс на «Книгу року» за рейтингом соціальних мереж «Читають усі». Читали і Ганну Герман. До речі, як учасниця конкурсу вона подавала надію: її «Атлантида» дрейфувала до перемоги зі швидкістю крейсера і відставала від «Записок українського самашедшого» самої Ліни Костенко лишень на 24 бали. Час, щоб «догнати та перегнати», ще залишався, аж раптом письменниця Герман «топить» свою «Атлантиду» і добровільно сходить з дистанції. Чому?

«Самовідвід» мав серйозну причину. Член журі конкурсу Ірина Славінська, здивувавшись «дев'ятому валу» підтримки письменниці Герман за короткий проміжок часу, зазирнула, образно кажучи, на «приватну територію автора»: літературний критик — натура прискіплива, що з нею робити? Те, що побачила, здивувало. Подивом поділилася з іншими, також у соціальній мережі: «...Вчора, скажімо, була велика хвиля голосування за Ганну Герман... Голоси прийшли з прекрасних і далеких міст — Бобруйськ, Сиктивкар, Волгоград, Тула, Великий Новгород, Мінськ. Це означає, що Ганна Герман і її «Червона Атлантида» здобули направду міжнародну популярність. А ще «Червону Атлантиду» читають прості робочі... Ось частина списку професій шанувальників Ганни Герман: контролер ВТК..., слюсар-ремонтник, комерсант...». Одне слово, підсумувала у своєму блозі Ірина, «це не список, це поема!».

За «поему» пані Герман образилася. Як політику — Боже великий! — їй неприємні «зневажливе публічне висловлювання на адресу читачів, які проживають у російській глибинці», а також сумнів у тому, що «звичайний робітник може читати книжки». Як після цього брати участь у конкурсі? Правильно. Це все одно, що просувати свідомий брак чесному контролерові ВТК «Бобруйсксільмашу» і вимагати від нього знак якості...

Славінська, звісно, негарно вчинила. У російській глибинці прості робітники мову оригіналу вивчили, аби улюблену книжку в переможці просунути, а вона все зіпсувала! Жаль... Між іншим, кажуть, «Атлантидою» надихнулись і в нетрях такої близької серцю письменниці Африки (настільки близької, що, пам'ятається, колись порівняла її із Хазяїном). І також, до речі, не елітні вожді, а прості збирачі кокосів з бананами. Через літературного критика тепер їхні відгуки — мавпам під хвіст...

...«Рівень прози Анни (саме так на обкладинці. — **Л. К.**) Герман визначається не обсягом творів, а глибинним їх змістом» — з анотації до «ЧА». На думку більшості читачів не з Бобруйська, — зміст настільки «глибинний», що затонув під тягарем «мила» з піною такого неймовірного пафосу ще надійніше, ніж материк з майже одноіменною назвою. Одне добре: обсяг справді не дуже великий.

Читайте...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

В ідеалі кожен театр мав би налагодити систему підготовки та показу самостійних робіт акторів

Герой Радянського Союзу в пір'ї — наш антидепресант

І все-таки українське кіно існує! У цьому можуть переконатися глядачі, подивившись у кінотеатрах країни художній фільм режисера Михайла Іллєнка «ТойХтоПройшовКрізьВогонь». Картина в прокаті з 19 січня, і дистреб'ютери обіцяють довезти її до кожного райцентру.

Кіношники скаржаться на відсутність гарних сценаріїв. Мовляв, тому й фільми невиразні виходять. Але це не про «ТойХтоПройшовКрізьВогонь». Сценарій, а точніше історія, що була покладена в його основу, — жирна та смачна. Прототипом головного героя Івана Додоки став Герой Радянського Союзу, льотчик, гвардії старший лейтенант, уродженець села Чернечий Яр, що на Полтавщині, Іван Даценко. З перших днів війни він на фронті, учасник Сталінградської битви. У 1944-му був збитий, потрапив у німецький полон, потім — у сталінські табори на Далекому Сході. Втік. Можливо, через Чукотку й Аляску потрапив у Канаду, де став вождем племені ірокезів... Власне, і картина названа ім'ям героя, яке він, нібито, одержав у індіанців.

За словами режисера фільму, цю історію розкопали в 2002 році автори телепрограми «Чекай на мене» на прохання племінниці Івана Даценка. Хоча таємницю льотчика-вождя було розкрито ще в 1967-му. Тоді радянська делегація, у складі якої були акторка кіностудії ім. О. Довженка Наталя Наум і кінорежисер Тимофій Левчук, а також відомий радянський танцюрист Махмуд Есамбаєв, відвідала одне з поселень американських індіанців Канади, і вождь тамтешнього племені заговорив з ними українською. Нібито тоді Іван Даценко на вушко повідав свою історію Есамбаєву, але той його не видав кадебістами, які супроводжували делегацію.

Михайло Іллєнко згадує: «Ця історія тоді наробила багато галасу на кіностудії. Але зняти фільм про Героя Радянського Союзу в пір'ї у 60-ті роки було неможливо».

Робота над картиною почалася 2004-го. Кілька разів вона переривалася через перебої у фінансуванні. І от, нарешті, завершилася.

Творці позиціонують її як стовідсоткове вітчизняне кіно, зняте за українські гроші українськими кіновиробниками. Тобто весь технологічний цикл — наш. До Голівуда, звичайно, далеко, але привід для гордості, без сумніву, є.

...З екрана на глядача летять винищувачі та зграя лелек. І здається, що зараз між ними пронесеться Гаррі Поттер на своїй мітлі... Від обрію нічного зоряного неба засніженою рівниною просто на тебе повзе тріщина, і чекаєш, що з неї вискочить божевільна білка з «Льодовикового періоду»... Суб'єктивне сприйняття іноді виколупало з українського фільму от такі дежа-вю світового кінематографа.

У фільмі дуже органічно вписано п'ять мов одразу. Герої розмовляють російською, українською, татарською, англійською і трохи матірною. Але це не ріже слух, тому що правдиво й життєво. І ще позитивний момент — новонароджена картина — з гарним добрим почуттям гумору.

У «ТойХтоПройшовКрізьВогонь», кажучи шаблоном, угадується почерк майстра. Йому властиві елементи поетичного українського кіно, але необхідно визнати, без вигадливих завитушок. У картині багато символізму, цікавих художніх інтерпретацій (художник-постановник Роман Адамович). Убачається у фільмі і якийсь схематизм у коротких воєнних сценах війни, епізодах з життя табору, індійського поселення. Хочеться продовження любовної історії №2 — героя та дівчини з племені, і здається трохи затягнутою лінія «зла» у виконанні Віталія Линецького **(на знімку вгорі разом із Дмитром Лінартовичем)**... Схоже, всі ці моменти недотягнуті через «брюючий» політ знімальної кампанії (з'явився на світ фільм аж сім років!) і все-таки скромного фінансування. Нині в кіноіндустріальних країнах ніхто не знімає гарні стрічки з бюджетом у два мільйони доларів.

І все-таки це українське, і вже інше кіно!

— Нам хотілося зробити кіно за формулою — ми, для нас, про себе. Створити українського героя, якого, мені здається, нам не вистачає. Нас привчали і привчили до депресивного антигероя: неспроможного та нерішучого. Вважаю, це та спадщина, з якою настав час розстатися. Наш герой — спосіб запропонувати глядачеві побачити те рідне, що поруч із ним. Подарувати йому почуття любові. Вся наша знімальна група хотіла зняти такий фільм. Я б це назвав справедливим кіно, — так оцінив свою нову роботу сам режисер.

Івана Додоку у фільмі зіграв молодий актор муніципального театру «Київ» Дмитро Лінартович. На пресспоказі журналісти охрестили його нашим Джонні Деппом. Акторський склад — національний і досить зіграний. Молоді виконавці головних ролей (Дмитро Лінартович, Ольга Гришина, Іванна Іллєнко **(на знімку внизу)** на тлі знаних метрів Олександра Ігнатуші, Віктора Андрієнка, Олексія Колесника, Віталія Линецького мають досить гідний вигляд. Ніхто не перегрaє й не тягне ковдру на себе, і в цьому, як зізнаються самі актори, заслуга Михайла Герасимовича.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото надані творчою групою картини.

Провінційний гендель на пам'ятниках Кобзареві

Наприкінці минулого серпня, на День Державного прапора України, в місті Новодністровську (Чернівецька область) урочисто відкрили монумент Тарасові Шевченку. Був мітинг, натхненні промови, концерт. Тодішній міський голова Новодністровська Руслан Панчишин повідомив, що монумент створено групою львівських скульпторів: «Вони за моєю пропозицією, за моїм фінансуванням підготували нам такий гарний пам'ятник. Це мій особистий подарунок місту, громаді міста Новодністровськ». І громада раділа. Адже новодністровці чекали цього понад 20 літ — відтоді, як заклали камінь під майбутній пам'ятник. Та тішилися недовго.

П'ятого січня до Новодністровська завітала делегація активістів села Сопошин Жовківського району Львівської області, підкріплена депутатом Львівської облради та заступником голови Жовківської райдержадміністрації. Вони стверджували, що «дарунок новодністровській громаді» понад півстоліття простояв на господарському дворі їхнього колгоспу. Ще в 1972 році монумент внесли до переліку пам'яток культурної спадщини місцевого значення. Демонтував же їхній пам'ятник, начебто для реставрації, ще в липні, місцевий приватний підприємець, директор СФГ «Клен» Ігор Білан, який доводиться тестем Руслану Панчишину. Та реставрація затягнулася, а Кобзар у село так і не повернувся. Люди забили на сполох. Сопошинці навіть перекрили міжнародну трасу на Рава-Руську, щоб добитися від підприємця відповіді: де Шевченко? Хтось із селян натрапив в Інтернеті на фоторепортаж із відкриття пам'ятника в Новодністровську — як дві краплі схожого на їхній.

Підтвердили невизначене походження новодністровського монумента й у міськраді. За словами депутата Новодністровської міської ради Дмитра Ворошана, в тому, що пам'ятник створений недавно, є сумніви, бо, за його інформацією, перед установленням скульптура певний час перебувала на території комунального підприємства «Тепловодоканал», її відмивали та фарбували. Навіщо такі процедури щойно створеному монументу?

За словами секретаря Новодністровської міськради Миколи Лутчака, при встановленні пам'ятника не оформлено жодних архітектурних документів. Немає відповідного рішення міськради, ані проекту відводу землі. На сам пам'ятник теж нема документів. А якщо це подарунок місту, то він мав бути нотаріально оформлений.

Поки що долю пам'ятника не вирішено, але сопошинці хочуть повернути його до себе. Кажуть, що цей пам'ятник є частиною їхнього життя, історією їхнього села. Біля нього відзначали державні свята, до нього покладало квіті не одне покоління сопошинських молодят.

— Думаю, на цьому епопея не закінчиться, — продовжує Микола Лутчак. — Ті «надбання», які дісталися громаді Новодністровська від колишнього міського голови, мають сумнівну репутацію. На жаль, святу справу зроблено брудними руками. Ми зустрілися із представниками обох громад, почули і зрозуміли одне одного. Сопошинці запевняють: знайшли в нашому місті те, що зникло з їхнього села. Тож тепер цю справу слід передати компетентним органам. Новодністровська громада має зрозуміти: це ніяка не політика, а питання совісті, моралі, здорового глузду.

Тим часом депутати Львівської облради мають намір звернутися до прокуратури з вимогою порушити кримінальну справу за фактом викрадення пам'ятника Шевченку в селі Сопошин. Так вирішила комісія з питань культури, історико-культурної спадщини, духовного відродження та ЗМІ, розглянувши звернення депутата Володимира Тістика. Зниклий монумент роботи відомого скульптора Володимира Одрехівського є пам'яткою монументального мистецтва. Статтею 26 Закону України «Про охорону культурної спадщини» передбачено, що перенесення (переміщення) пам'ятки місцевого значення здійснюється лише за письмового дозволу органу охорони культурної спадщини. Управління охорони культурної спадщини Львівської ОДА такого дозволу не надавало.

Сергій СУЛИМА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ХРОНІКА

«Лід і сніг пробивати уперто»...

Відомому волинському поету, прозаїку і публіцисту Василю Гею **(на знімку)** 14 січня виповнилося 70 років. Він лауреат літературних премій імені Андрія Головка, Агатангела Кримського та міжнародної премії імені Дмитра Нитченка, заслужений діяч мистецтв України.

З нагоди ювілею в Луцьку в обласному театрі ляльок минулої суботи відбувся творчий вечір письменника «Приємлю слово нелукаве». У гості до літератора прибули його колеги з Києва, Рівного, Бреста, шанувальники поезій Василя Гея, його друзі, рідні. Впродовж майже чотирьох годин у залі лунали вірші поета, пісні, створені на його слова, спогади і самого автора, і його побратимів по творчому цеху.

Василь Гей — знакова для Волині фігура. Він дев'ятнадцять літ очолював літературну студію «Лесин кадуб» при обласній молодіжній газеті, сімнадцять літ керував обласною організацією Спілки письменників України. З-під пера Василя Гея вийшло в світ майже два десятки поетичних збірок, сотні публіцистичних матеріалів. Своє життєве кредо ювіляр висловив так:

З-за туману весну викликати,
Зігрівати холодні серця,
Розбивати кайдани і ґрати —
Ось довічна робота співця.
Лід і сніг пробивати уперто,
А не ґрати лиш роль соловʼя —
Ось яка твоя доля, поете,
Ось і воля, й неволя твоя.

Василь Гей ще й тонкий лірик, автор багатьох прекрасних пісень. Чимало їх прозвучало того дня у виконанні Заслуженого народного ансамблю пісні і танцю «Колос» Торчинського будинку культури.

Творчий вечір у Луцьку засвідчив, що у ювіляра є потужний потенціал, що попереду у нього ще багато років праці на літературній ниві.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Фото автора.

Шість років реконструкції палацу в Гадячі завершилися урочистостями

Віднині жителі Гадяча матимуть змогу знову наблизитися до культурно-мистецького життя. Днями у місті відкрито кіноконцертний палац «Дружба». Власне кажучи, реконструйовано старий кінотеатр, де тепер можна буде не лише дивитися фільми, а й проводити інші заходи: концерти, спектаклі, творчі вечори...

Кіноконцертний зал розрахований на 450 місць, тут встановлено зручні крісла, сучасні системи звуку та освітлення, відеопроекційне обладнання. Передбачені приміщення для занять гуртковою роботою, проведення репетицій тощо.

...Шість років тривала реконструкція кінотеатру, 2010-го було завершено першу чергу будівництва. Усього на будівельні роботи та обладнання об'єкта витрачено 11,3 млн. грн. з районного та державного бюджетів. Як зазначив голова райдержадміністрації, депутат обласної ради Володимир Беседа, відкриття другої черги будівництва кіноконцертного залу «Дружба» є знаковою подією для усього Гадяцького району, адже районний Будинок культури не функціонує уже майже десять років, тому й були гадячани на узбіччі культурного життя.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Учора в Криму відсвяткували 21–річчя автономії. 20 січня 1991 року 93,26 відсотка учасників загальнокримського референдуму, першого в історії Радянського Союзу, висловилися за відновлення автономного статусу АРК *(УНІАН)*

На Тернопільщині відзначили століття Ярослава Стецька. У селі Великий Глибочок, де народився один з ідеологів українського націоналізму і провідників ОУН, обладнали будинок–музей земляка, *повідомляє наш власкор Любов Левицька*

Командир полку імені Леніна — бандит з Молдаванки Мішка Япончик

Нещодавній багатосерійний художній телефільм «Життя та пригоди Мішки Япончика» викликав інтерес до головного героя, але так і не відповів на запитання — ким він був: бандитом, простим хлопцем з Молдаванки чи Робін Гудом, який захищав бідняків від багатіїв. Відповідь на ці питання знають тільки в Одесі.

Прообразом бабелівського героя Бені Кріка, як прийнято вважати, був хлопець з Молдаванки Мішка Япончик. Ісак Бабель зробив з нього Робін Гуда, а насправді, згадують сучасники, це був «фармазонщик, бандит, головоріз». Одеситка, що потрапила з ним на одне весілля, згадувала: «Руденький, плюгавий такий, обличчя у віспинах, а очі трохи розкосі, як у японця. Весь вечір мовчав... Гуляли до ранку. А штейгер (велика коляска, схожа на маленьку карету. — **Авт.**), на якому приїхав Япончик, стояв всю ніч!». На ті часи це вважалося неймовірною розкішшю.

Утім, думки про цього «героя», як кажуть в Одесі, «різні є». Леонід Утьосов, який знав Япончика особисто, у мемуарах згадував якийсь «моральний кодекс» — Япончик і його подільники не любили насильства, тим більше «мокрих справ».

Звідки взявся Япончик?

Мішка Япончик народився 30 жовтня 1891 року в родині фургонника Меєра-Вольфа Мордковича Вінницького і його дружини Добби Зельманівни. Його назвали Мойше-Яків. Пізніше в документах писали: Мойсей Вольфович Вінницький. Родина жила в центрі Молдаванки — на вул. Госпітальній, нині Богдана Хмельницького, 23, а за іншими відомостями — на вул. Запорізькій. Здається, і те, і інше — правда. Навіть сьогодні за фасадною аркою в одеський дворик з вул. Б. Хмельницького відкривається цілий світ — більше сотні квартир, розташованих у двох-чотириповерхових будинках двору так, що «чорт голову зламає». Щось із них виходить на Запорізьку. І нині у дворі збереглися не тільки будинки дореволюційної забудови, а й атмосфера «молдаванських одеських двориків» з голубниками, білизною на мотузках «від Соні до Моні»...

У шість років Мішка втратив батька, «уроки життя» брав з вулиці. В 10 років мати влаштувала його учнем у матрацну майстерню Фарбера. Потім він був електриком і навіть попрацював на заводі «Анатра», закінчив чотири класи початкової школи при синагозі. Єврейський погром застав його 14-літнім. Він вступив до збройного загону єврейської самооборони. Через розкосі очі, широкі вилиці і смаглявий колір шкіри Вінницького прозвали Япончиком. Він входив до організації «Молода воля», що, прикриваючись ідеями, займалася грабуванням і вимаганням. Мішці це дуже підходило. Він бачив, як живе «справжня» Одеса. І вже тоді він для себе, мабуть, вирішив, що стане королем міста. Але «політ у королі» перервали, посадивши Мішку до в'язниці. 2 квітня 1908 року 16-літнього Япончика Одеський окружний суд засудив до 12 років каторги. За однією версією, за низку пограбувань. За іншою — за вбивство грози Молдаванки, поліцмейстера Михайловського, його взагалі повинні були повісити. Мішка, нібито, удаючи чистильника чобіт, пустив у хід вибуховий пристрій і вбив грозу. По малолітству відбувся строком. Сидів в «Одеському замку» разом із Григорієм Котовським, на той час бессарабським грабіжником.

У березні 1917 року, трохи не досидівши, Мішка Япончик вийшов на волю. І Одеса переконалася, що нахабнішого бандита ще не бачили. Зібрав злодійську армію із 4000 багнетів, що грабувала без розбору. А сам красувався по Дерибасівській, з дюжиною охоронців, у яскравому, «кольору беж» костюмі із краваткою «кіс-кіс» (метеликом) і жовтому солом'яному капелюсі «канотьє». Він одержав своє «красиве життя».

«Я извиняюсь, но мы вас грабанем!»

Особливого розголосу набув напад на румунський ігровий клуб. Грабіжники переодяглися в морську форму, ввірвалися до клубу у розпал гри й «іменем революції» забрали близько 100 тисяч рублів, що стояли на кону, і випотрошили кишені гравців.

Прийшовши на новорічний банкет у будинок сахарозаводчика Гепнера, Япончик сказав: «Ми дуже

Тут гуляли весілля Мішки й Цілі (Єкатерининська,80).

вибачаємося, ми люди бідні, а ви багаті, їсте та п'єте, а на Молдаванці їсти нема чого. Тож ви повинні сплатити 50 тисяч, щоб молдаванські теж святкували Новий рік». Щоправда, по 10 рублів «на візника» грабіжники залишили гостям. А лікарю з «бідних, але хороших», запрошеному на банкет на випадок «раптом комусь стане чого-небудь», залишили всі його гроші.

І сьогодні живі легенди (а може, і правда), що частина добутого йшла на добродійність, навіть ви-

Мішка Япончик. Малюнок одеського художника Володимира Шесточенка (зроблений на основі архівних даних Одеського губернського жандармського управління).

падково постраждалим під час нальотів.

Під час чергового міжвладдя (а в Одесі влада змінювалася більше 14 разів), 12 грудня 1918 року вирішили йти на штурм в'язниці. Поки робітники звільняли політичних ув'язнених, люди Мішки Япончика відкривали камери кримінальників. Зупинили трамвай, кримінальники помінялися одягом з пасажирами.

Є версія, що шлях до «трону короля блатної Одеси» Япончику розчищав якийсь Ржевський-Раєвський. Він відомий як аферист, військовий кореспондент, який робив репортажі з Балкан. Сидів у в'язницях і працював у ВЧК. Потрапивши до Одеси, пропонував свої послуги одеській поліції. Ті його брали на небезпечні завдання, а він убивав арештованих одеських бандитських ватажків, інсценуючи «спробу втечі». Так розчистив Япончику шлях до трону «короля». А 20 лютого 1919 року тіло Ржевського-Раєвського з п'ятнадцятьма кулями було знайдено біля Клубу артистів, куди він любив ходити.

Опікувався Япончиком і майбутній свояк Сталіна, який одружився з Ганною Аллілуєвою, молодий щасливий авантюрист, керівник одеської ЧК у травні-липні 1919 року Станіслав Реденс (партійна кличка «Стах»), що відзначався особливою жорстокістю до «ворогів революції». Мішка Япончик робив «великі послуги штабу ВРК у доставці зброї». Напевно, тому нікого не здивувало бажання Японця «боротися за ідеї революції» зі своїм полком.

З Іллічем на прапорі

За Наказом одеського окрвійськкомату №614 від 10 червня 1919 року сформовано 54-й стрілецький Радянський Український полк імені Леніна. Командир — Япончик, нач. штабу — знаменитий бандит Майорчик (Меєр Зайдман), комісар — Олександр Фельдман.

Полк Япончика — це ще те було видовище! Попереду «на баскому коні» їхав сам Япончик у шкіряній куртці, в офіцерському френчі й червоних галіфе. Трохи позаду — кінні ад'ютанти. Поруч несли величезний прапор важкого малинового оксамиту. Слідом ішли два єврейські оркестри з Молдаванки та піхота: грабіжники із гвинтівками та маузерами, виряджені в тільники й білі штани навипуск. На головах — циліндри й канотьє. Поруч — паралельним «полком» — їхні дами серця. Для «походу на фронт» були підібрані шовкові тканини, подушки, килими, халати, ящики з вином, самовари, копчення, навіть кришталеві набори. А самому Япончику комендант Одеси Мизикевич вручив срібну шаблю з революційною монограмою. Три дні гуляли «іллічівці» у будинку консерваторії, збираючись на фронт. Було дано «шикарний» концерт. Потім, як писав один з його учасників Леонід Утьосов, Япончик виголосив яскраву промову, повну кучерявої лайки й жаргонних висловлювань. Важке похмілля з ранку наступного дня відкладало виїзд. У розпорядження штабу 45-ї дивізії (командир Якір) у містечко Бірзула (Котовськ, Одеської області) замість 2202 бійців доїхало 704.

Через два дні залишки бандитського війська прийняли перший бій під Крижополем. Разом з іншими силами бійці Мішки вибили петлюрівців з Вапнярки. Багаті трофеї, 400 полонених запаморочили голову. Банкет горою! Усі перепилися, полонені втекли, а на світанку супротивник і їх вибив з Вапнярки. Комбриг Котовський вирішив полк роззброїти, бійців відправити в Київ на «перековування». Але залишки «полку» самовільно втекли, у поїзді до скроні машиніста приставили пістолет і наказали гнати до Одеси без зупинок. Їх зупинили в районі Вознесенська. Там «при спробі втечі» Мішка Япончик, його ад'ютант і, як повідомляли, дружина Ліза були вбиті.

Собаці — собача смерть

Мішку Япончика зарили там же в кар'єрі. Через кілька днів комісар полку Фельдман приїхав упевнитися в смерті свого командира. Могилу розкопали. У ній таки був Мішка Япончик, у трусах і тільнику. Скинувши другий раз тіло Япончика в яму, колишній соратник плюнув і сказав: «Собаці собача смерть». Через кілька місяців він був убитий на одеському базарі «за зраду». І ще раз «повертали на землю» останки Япончика — за наказом військового наркома України Подвойського. Він теж хотів переконатися, що мертвий саме одесит Мішка.

54-й полк був порубаний кіннотниками Григорія Котовського, вцілів лише колишній начштабу Япончика — Зайдер. Вони

Будинок, де народився Мішка Япончик (арка-вхід у двір).

знайомі були з Котовським ще по в'язниці, і той його пошкодував. Собі на лихо. В 1924 році той самий Меїр Зайдер убив у Чабанці (околиця Одеси) Котовського, увігнати йому кулю в серце. Безпосередній убивця Япончика — Урсулов — уник бандитського покарання й навіть сталінських чисток. Багато років він обіймав хлібне місце директора Вознесенського маслокомбінату.

Утім, «інфекція» бандитської романтики заражала. 27-літній актор-одесит Кучеренко, що грав у фільмі «Беня Крік» роль бандита, а у фільмі «Червоні дияволенята» батька Махна, сам став отаманом зграї грабіжників.

Комуністичний диктатор України в 1925—1928 роки Лазар Каганович картину «Беня Крік» зняв із прокату як «романтизацію бандитизму». Але Япончик після загибелі перетворився на легенду «вільного міста Одеси».

Майбутній автор повісті «Зелений фургон» Олександр Козачинський, дитинство і юність якого пройшли в Одесі, був грабіжником, а потім і отаманом банди. Наслідував Япончика, а в 1922 році засуджений до смерті. Лише випадковість зберегла йому життя.

Родичі Япончика, розкидані по світу, не приховують свого споріднення з ним. Як, наприклад, Юрій Влодов, внучатий племінник (автор «народного слогана» «Прошла зима. Настало лето. Спасибо партии за это»). Втім, цій родині є ким пишатися.

У їхньому роду було чимало солдатів

Михайло був другою дитиною у родині. Крім нього — старша сестра Дебора, брати Абрам, Григорій, Юдій та Ісак.

У старшого брата — Абрама Вольфовича — було шестеро синів, двоє загинули на війні, а четверо неповнолітніх синів і дружина були знищені в гітлерівському гетто восени 1941 року. Інший брат, Григорій, був начальником одеської електростанції, загинув на фронті. Один із його синів, лейтенант Радянської армії, загинув у Сталінграді. Його прізвище є на дошці загиблих на війні випускників одеської спеціальної артшколи МПТУ-43 на вул. Чічеріна, 1. (Зараз там інститут міліції, а дошка — у запасниках музею). Третій брат, Юдій, загинув на фронті на початку війни. Молодший, Ісак Вінницький, у Вітчизняну війну був командиром ескадрону в корпусі генерала Кириченка, жив в Одесі до 1978 року, потім переїхав з родиною до США. Дебора померла після війни. Кажуть, у нашумілій «справі про валютників» 1961 року одним з організаторів проходив Шая Шакірман, син Дебори, племінник Михайла Вінницького (Япончика), засуджений до розстрілу.

Хто така була Ліза, вбита разом з Япончиком? Дружиною вона бути не могла (хіба що «похідною), бо женився Міша на красуні Цілі, і весілля її було в знаменитому «танцзалі» будинку Бейлі Двойріс, що на Єкатеринінській,80. На будинку довго зберігалися ініціали «БД-1893». Сьогодні залишилися від тих часів хіба що балкончики, з яких молодих обсипали «багацтвом».

Отож ця сама Ціля виїхала в Париж, відкрила там невелику фабрику, але залишила маленьку Аду, доньку Мішки Япончика, у Союзі. Ада опинилася в Баку. У неї — діти, онуки, правнуки...

Із прізвищем Вінницькі в Україні багато людей. Хто заперечує свою причетність до Япончика, а хто й не проти мати родича — «шляхетного бандита».

Сучасні одесити іноді порівнюють із цим образом не менш легендарного «третейського суддю» Карабаса (10 років тому він був убитий), який був «теж справедливий, допомагав бідним, мав свій моральний кодекс і ніколи не йшов на мокру справу, якого всі поважали — і не тільки бандити». Так, Одеса залишається Одесою. Навіть без Мішки Япончика. Хоч і кажуть, що «уже не та».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Фото автора.

ОГОЛОШЕННЯ

Запрошення до участі в торгах
Україна
Проект розвитку міської інфраструктури
Кредит № 4869-UA
"Реконструкція мереж водопостачання та каналізації",
UIP-KAM-ICB-02

1. Дане запрошення до участі в торгах слідує за загальним повідомленням про закупівлі в рамках цього Проекту, яке було опубліковано у виданні "Development Business", №710 від 16 вересня, 2007.

2. Уряд України отримав кредит від Міжнародного Банку Реконструкції та Розвитку в рахунок вартості Проекту розвиток міської інфраструктури і має намір використати частину коштів цього кредиту для здійснення платежів по контракту № UIP-KAM-ICB-02 "Реконструкції мереж водопостачання та каналізації".

3. Даним оголошенням Комунальне підприємство "Служба єдиного замовника" запрошує правомочних учасників торгів представити свої запечатані конкурсні пропозиції для "Реконструкції мереж водопостачання та каналізації." Період будівництва складає 120 днів (сто вісімдесят днів) від дати набуття Контрактом чинності.

4. Конкурсні торги буде проводитися у відповідності до процедур міжнародних конкурсних торгів (МКТ), описаних у "Керівництві" Світового Банку "Посібник із закупівлі за позиками Міжнародного банку реконструкції та розвитку (МБРР) та кредитами міжнародного агентства з розвитку (МАР)" від травня 2004 року, з виправленнями від травня 2010 року, і в ньому можуть прийняти участь всі учасники з правомірних країн, визначення яких приведено у Керівництві.

5. Зацікавлені правомочні учасники торгів можуть отримати подальшу інформацію від КП "Служба єдиного замовника", п. Михайла Вдовичинського, технічного директора, тел.. +38 (03849) 5-06-23, факс: +38 (03849) 5-06-23, електронна пошта: sl_ed_zam_kp@ukr.net або ознайомитись з документацією конкурсних торгів за нижчезазначеною адресою (1) з 09.00 до 16.00 год.

6. Кваліфікаційні вимоги включають в себе:

Учасники торгів повинні відповідати наступним мінімальним кваліфікаційним вимогам, щоб претендувати на присудження Контракту:

a. мати середній щорічний обсяг будівельних робіт, виконаних на протязі останніх 5 (п'яти) років, на суму не менше ніж 1 300 000 доларів США (розраховується як сума загальних підтверджених платежів, отриманих за завершеними або поточними контрактами);

b. мати досвід роботи в якості генерального підрядника при виконанні щонайменше 2 (двох) контрактів протягом останніх 5 (п'яти) років на будівельні роботи, які по характеру і ступені складності аналогічні роботам в рамках цього контракту (поточні контракти на роботи, що вказуються для встановлення відповідності цій вимозі, мають бути завершені не менше ніж на 70 відсотків). У випадку спільного підприємства, кожен партнер повинен завершити принаймні один такий контракт;

c. пропозиції по своєчасному придбанню (у власність, оренду, напрокат, тощо) наступного основного обладнання:
- чотири автокрани, кожен потужністю як мінімум 10т;
- три бульдозери, кожен потужністю як мінімум 59 кВт;
- два самоскиди, кожен потужністю як мінімум 4,5т;
- два вантажних автомобілі, кожен потужністю як мінімум 5 т;
- один зварювальний агрегат для зварювання ПВХ труб;
- три одноківшових екскаватори з місткістю ковша від 0,4 до 0,25$м^3$;
- один каток дорожній самохідний гладкий, маса мінімум 13т;
- один бітумний котел;
- один автогрейдер;
- один асфальтоукладач;
- одна установка гідро-промивання;
- один пересувний компресор;
- один апарат для газо-електро зварювання.

d. необхідні кваліфікації та досвід основного керівного складу і технічного персоналу, запропонованих для виконання Контракту:

Посада	Досвід роботи роботи (загальний)	Досвід роботи на запропонованій посаді
Координатор Проекту (менеджер контракту)	десять (10)	три (3)
Керівник будівництва (інженер-будівельник)	п'ять (5)	три (3)
Старший майстер з навиками роботи геодезистом	три (3)	три (3)

Для підтвердження відповідності даній вимозі необхідно подати короткі резюме запропонованих працівників та/або копії трудових книжок.

e. мінімальна сума ліквідних активів і/або джерел кредитування без урахування інших контрактних зобов'язань переможця Учасника торгів повинна становити як мінімум 450 000 доларів США (чотириста п'ятдесят тисяч доларів США).

Преференції для правомочних вітчизняних підрядників/спільних підприємств не застосовуються.

Додаткові деталі подані в документації конкурсних торгів.

7. Повний комплект документації конкурсних торгів англійською або українською мовою може бути придбаний зацікавленими Учасниками торгів після того, як вони подадуть письмову заявку на нижченаведену адресу (1) та оплативши збір, який не повертається, в розмірі дві тисячі чотириста (2400) гривень або триста (300) доларів США. Оплату слід провести шляхом банківського переказу на нижченаведений банківський рахунок (1). Документація конкурсних торгів буде відправлена авіапоштою, якщо учасник торгів знаходиться за кордоном, або звичайною поштою чи кур'єром, якщо учасник місцевий, або ж документацію можна отримати, звернувшись безпосередньо за нижченаведеною адресою (1).

8. Конкурсні пропозиції повинні надійти за нижченаведеною адресою (1) до 12.00 год. за місцевим часом 24 лютого 2012р. Всі конкурсні пропозиції повинні супроводжуватись Забезпеченням конкурсної пропозиції на суму 100 000,00 (сто тисяч) українських гривень або в еквівалентній сумі у вільно конвертованій валюті. Обмінний курс, використовуваний учасником при розрахунку такого еквівалента, дорівнює курсу продажу валюти, встановленому Національним Банком України (вул. Інститутська, 9, Київ, Україна, тел: +38044 293 59 73, офіційний веб-сайт http://www.bank.gov.ua) на дату видачі Забезпечення конкурсної пропозиції. Подання конкурсних пропозицій електронним шляхом не допускається. Конкурсні пропозиції, які надійшли пізніше зазначеного терміну, будуть відхилені. Конкурсні пропозиції будуть відкриті у присутності представників від Учасників торгів, які побажають бути присутніми особисто, за адресою (2), наведеною нижче о 12.00 год. за місцевим часом 24 лютого 2012 р.

9. Вищезгадані адреси:

Адреса (1):
Комунальне підприємство "Служба єдиного замовника"
Кому: п. Михайлу Вдовичинскому, начальнику технічного відділу
Адреса: вул. Пушкінська, 44, 2-й поверх, кімната 9
Місто: Кам'янець-Подільський, Хмельницька область
Поштовий індекс: 32300
Країна: Україна
Тел.: +38 (03849) 5-06-23
Факс: +38 (03849) 5-06-23
Електронна пошта: ***sl ed zam kp@ukr.net***

Адреса (2):
Комунальне підприємство "Служба єдиного замовника"
Адреса: вул. Пушкінська 44, 2-й поверх, кімната 14 (кабінет директора)
Місто: Кам'янець-Подільский, Хмельницька область
Поштовий індекс: 32300
Країна: Україна

Банківські рахунки:
Для переказу гривень України:
Рахунок 26003052405239
ХФ КБ "ПриватБанк", м.Кам'янець-Подільский, Хмельницька область
МФО 315405
ЄДРПОУ 31344855
Для переказу доларів США:
Рахунок: 26000057001482
Отримувач: КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО " СЛУЖБА ЄДИНОГО ЗАМОВНИКА"
Банк отримувача: КБ "Приватбанк", м. Дніпропетровськ, Хмельницьке відділення, Україна
Код СВІФТ: **PBANUA2X**
Банк - посередник: JP MORGAN CHASE BANK, NEW YORK (НЬЮ-ЙОРК)
КОД СВІФТ США: CHASUS33, CORRESPONDENT ACCOUNT: 0011000080

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 22.12. 2011р. по справі № 29/5005/17185/2011 Товариство з обмеженою відповідальністю "АМГ ДЕВЕЛОПМЕНТ" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Фрунзе, буд. 4, код ЄДРПОУ 34410705) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено ТОВ "МИРТА-ЛЮКС" (52005, Дніпропетровська обл., смт. Ювілейне, вул. Совхозна, буд. 52-А, кімн. 3, код ЄДРПОУ 37302915).

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., м-н Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 10.01.2012 р. по справі № 5023/10664/11 ФОП Гій Григорія Степановича (код 1429513338, адреса: 62700, Харківська обл. Дворічанський р-н, с. Тавільжанка, вул. Перемоги, 21) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Плотнікову Олену Володимирівну (ліц. Держдепартаменту з питань банкрутства АВ № 521529 від 09.07.2010 р., код 2941022668, адреса: м. Харків, вул. Едеймана Роберта, 15, кв. 67).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 40 днів від опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Агро-Зоо" (код ЄДРПОУ 33465177; адреса -80100, Львівська обл., Радехівський р-н, с. Сушно, вул. Щорса, 34; 2600269198 в ПАТ "Райффайзен Банк "Аваль", МФО - 380805) повідомляє про свою ліквідацію, згідно з рішенням власника.

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування даного оголошення за адресою: 80100, Львівська обл., м. Червоноград, вул. Стуса, 35.

Ухвалою Господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) по справі № 5010/2383/2011-Б26/91 від 25 листопада 2011 року порушено провадження у справі про банкрутство Житлово-експлуатаційної організації №3 (вул. Гетьмана Мазепи, 185, м. Івано-Франківськ , 76015). Ухвалою Господарського суду Івано-Франківської області від 21 грудня 2011 року введено процедуру розпорядження майном Житлово-експлуатаційної організації №3 та призначено розпорядником Шутку Я.С. (ліцензія серія АВ 307505, від 22.05.2007р. Івано-Франківська область, Тисменицький район, м. Тисмениця, вул. Липова 17а/14).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення на поштову адресу розпорядника майна, боржника та Господарського суду Івано-Франківської області.

Ліквідатор Товариства з обмеженою відповідальністю "Укрпромбанк" повідомляє про продаж на аукціоні активів (майна) банку, розташованого за адресою: м. Львів, пр. Червоної Калини , 121, кв. 76.

Лот №1 Нежитлові приміщення квартири загальною площею 78,7 кв. м., що належать ТОВ "Укрпромбанк" на праві власності та розташовані за адресою: м. Львів, пр. Червоної Калини , 121, кв. 76.

Початкова ціна - 437 739 грн. 00 коп. без урахування ПДВ.

Аукціон відбудеться не раніше ніж через 10 робочих днів після опублікування об 11:00 за адресою: м. Київ, пр-т А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6). Кінцевий термін прийняття заяв для участі у аукціоні - за 3 дні до початку аукціону, організатор аукціону УУТБ та БК№12 ПП "МАРВА".

Гарантійні внески складають 10% від початкової ціни лоту і вносяться на р/р 260083010794 в ПАТ КБ "Актив-Банк" м. Київ, МФО 300852, код ЄДРПОУ 33778197, ПП "МАРВА".

Реєстраційний внесок складає 51,00 грн. з ПДВ і вноситься на рахунок УУТБ р/р 2600700004058 в ПАТ КБ "ПРАВЕКС-БАНК" в м. Києві, МФО 321983, код ЄДРПОУ 16470831.

З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією звертатись за тел: (044) 596-93-24.

Ліквідатор ФОП Бочарова Сергія Володимировича оголошує про відкриті торги (аукціон) з реалізації майна банкрута, а саме: вбудоване нежитлове приміщення-підвал, загальною площею 185,4 кв.м., розташоване за адресою: Запорізька обл., м. Мелітополь, пр.-т. 50 р. Перемоги, б. 36/1. Початкова ціна продажу 370332,00 грн., без ПДВ.

З характеристикою майна можливо ознайомитися за адресою: Запорізька обл.., м. Мелітополь, пр.-т. 50 р. Перемоги, б. 22 оф. 64 за тел.. 06192 50074.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 24 лютого 2012 р. включно. у робочий час, а також інформація щодо умов та порядку продажу майна надається за адресою: м. Мелітополь, пр.-т. 50 р. Перемоги, б. 22 оф. 64.

Відкриті торги відбудуться 27 лютого 2012 р. об 11-00 г. за адресою: Запорізька обл., м. Мелітополь, пр.-т. 50 р. Перемоги, 22 оф. 64.

Ухвалою Господарського суду Черкаської області (18000, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 03 січня 2012 р. по справі № 14/01-10/1523 порушено провадження у справі про банкрутство відносно кредитної спілки "Фортеця" - вул. Добровольського, 1, м. Черкаси, інд.к. 25261821 (р/р 2650020052401 у відділенні № 4 ПАТ КБ "Промінвестбанк" в м. Черкаси, МФО 334992).

Розпорядником майна призначено ліцензованого арбітражного керуючого Вінник С.В.

(м. Черкаси, вул. Дахнівська, 44/1, кв. 42, ліцензія Міністерства юстиції України серія АВ № 600579 від 13 грудня 2011 року інд. ном. фізичної особи-платника податків 2268516355.

Розпорядник майна Вінник С.В. проводить пошук кредиторів та осіб, бажаючих прийняти учать в санації кредитної спілки "Фортеця", заяви приймаються у місячний термін з часу публікації оголошення за адресою:18009, вул. Дахнівська,44/1, кв. 42, м. Черкаси.

Постановою Господарського суду м. Києва від 05 жовтня 2010 року (Справа № 50/495-б), відсутнього боржника **Товариства з обмеженою відповідальністю "УП КОМПАНІ"** (04073, м. Київ, Московський проспект, будинок 10, код ЄДРПОУ 33229580) визнано боржником та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Публічне акціонерне товариство Банк "Контракт" (04071, м. Київ, вул. Воздвиженська, 58. код ЄДРПОУ 19361746).

Згідно постанови Господарського суду Дніпропетровської області від 15.12.2011 р. по справі № 24/5005/16221/2011 Товариство з обмеженою відповідальністю "Голден спектр технолоджі" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Білостоцького, буд. 143, код ЄДРПОУ 37391942) визнане банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на 1 рік, до 15.12.2012 р. Ліквідатор - Кисельов Юрій Леонідович, м. Дніпродзержинськ, вул. Бойко, 4а, кв. 19. 2609419755.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 13.01.12 р. у справі № 29/5005/17720/2011 підприємство ПП "Агрофірма "Інтерторг Л" (код ЄДРПОУ 37595055, 51220, м. Перещепине, вул. Леніна, буд. 62Б) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович т. (056) 370-74-70 поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-В) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю "Брістол Кемікалс" (03164, м. Київ, Булгакова, 16; ідентифікаційний код 31922331) постанова № 49/146-б від 28.12.2011р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (поштова адреса: 02093, м. Київ-93, а/с 58, ліцензія серії АВ № 456329 від 27.01.2009 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та Господарського суду м. Києва.

В оголошенні, опублікованому в газеті "Голос України" №2 (5252) від 06.01.2012 року, про порушення справи про банкрутство боржника Комунального підприємства "Слов'яносербське будинкоуправління" по справі №13/72б/2011, дату порушення справи про банкрутство читати правильно - 09 грудня 2011 року, далі за текстом.

Засновниками товариства з обмеженою відповідальністю "СПБ" (код 32668689, м. Харків, вул. Сумська, буд. 39, оф. 143) згідно протоколу № 1/3 від 12 грудня 2011 року було прийнято рішення про припинення юридичної особи. Вимоги кредиторів ТОВ "СПБ" приймаються протягом двох місяців від публікації оголошення за адресою: м. Харків, вул. Сумська, буд. 39, оф. 143.

Господарським судом Сумської області 10 січня 2012 року постановою по справі № 5021/2995/2011 визнаний банкрутом Суб'єкт підприємницької діяльності, фізична особа-підприємець Дятленко Марина Олексіївна, свідоцтво про державну реєстрацію серії В00 № 595788 від 11.07.2003 року, ідентифікаційний номер 2426602442, 42238, Сумська область, Лебединський район, с. Будилка, вул. Космонавтів, 1, п/р № 2600016442 у АТ "Райфайзен Банк Аваль" МФО 380805.

Адреса господарського суду Сумської області: 40011, м. Суми, проспект Шевченка, 18/1.

Ліквідатор призначений Оскорбін Артем Георгійович ліц. АБ № 499235 від 03.03.2010 року (40011, м. Суми, вул. Супруна, 7 кв. 12 т. (066) 293-99-22 або (0542) 77-09-29).

Конкурсні кредитори протягом тридцяти днів від дня опублікування в офіційному друкованому органі цього оголошення зобов'язані подати до господарського суду Сумської області письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю "Астарта-Трейд" (04070, м. Київ, вул. Спаська, буд. 11, ідентифікаційний код 34294844; п/р № 26001501209998 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль", м. Київ, МФО 322904) постанова № 46/159-б-28/4-б від 17.01 2012 р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Капелюшного Ігоря Вікторовича (поштова адреса: 03037, м. Київ-37, а/с 53; ліцензія серії АВ № 470227 від 01.03.2010 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та Господарського суду м. Києва.

В газеті "Голос України" №234 (5234) від 10.12.2011р. надруковано оголошення про порушення Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 05.10.2011р. справи про банкрутство №5/173б Дочірнього підприємства ''Сніжнянське автотранспортне підприємство 11485" відкритого акціонерного товариства "Донецькавтотранс" (86500, Донецька обл., м. Сніжне, вул. Комарова, 1) з помилково надрукованим ЄДРПОУ.

Правильним слід вважати ЄДРПОУ 03116468.

КУРІНЬ

№ 12 (5262) СУБОТА, 21 СІЧНЯ 2012

Завтра в Україні очікується сніг, на заході і півдні — з дощем. Ситуацію в північних і центральних областях ускладнить ожеледь. У східних областях — без істотних опадів. У Києві та області — мокрий сніг і ожеледь. Температура в столиці — близько 0 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 СІЧНЯ

■ **1506.** Утворено армію Ватикану. ■ **1701.** Петро I підписав Указ про створення першої інженерної школи. ■ **1793.** Людовика XVI, короля Франції, гільйотиновано на площі Революції. ■ **1924.** Помер В. Ленін, комуністичний діяч. ■ **1924.** Народився Бенні Хілл, всесвітньо відомий британський комік. ■ **1954.** У США спущено на воду перший підводний човен з атомним реактором «Наутілус». ■ **1978.** Олекса Гірник вчинив самоспалення біля могили Шевченка на знак протесту проти русифікації.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА.

☞ *Що шкідливіша звичка, то приємніша.*

☞ *Для багатьох чоловіків краща половинка та, котра дозволяє на вечерю четвертушку.*

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ *Чесному бізнесу полегшає, якщо з'явиться чесна конкуренція між негідниками.*

☞ *Людина зазвичай живе з вигодою, а якщо без неї, то це може бути новий Христос.*

☞ *Лицедійство найкраще викриває лицемірство, якщо йому щиро аплодують...*

☞ *Правда зміцнює кожну сім'ю і державу, тож треба дати їй владу!..*

☞ *Як людина добрішає, коли захопить місце у громадському транспорті чи землю!..*

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Дозвольте доповісти?

Ми витравили з цих людей їхню віру у світле майбутнє!

Незнання — сила!

Ну не знають крадії-мільйонери Берега Рябкової Кістки (БРК) того, що вони крадії!

Незалежне оцінювання

Я б оцінив роботу наших незалежних судів на 5, в сенсі — на 5 мішків грошей.

Справжня правда

Те, що депутати гребуть грошенята лопатами, — це, безперечно, неправда, позаяк гроші самі рікою течуть на їхні банківські рахунки.

Все буде

Буде день, буде й вічність.

Основи безвідповідальності

Хтось же повинен відповісти за те, що ми маємо те, що маємо!

Олександр ПЕРЛЮК.

Стрілянина опівночі

(Пригода біля комори)

Сторожа розбудили кроки. Бурмотило схопився з тапчана, але вмикати світло не квапився. Намацавши в кутку рушницю, він припав носом до шибки. «Невже злодії?» — тривожно бевкнуло серце.

— Де ж він є? — мимрила масивна фігура з мішком за плечима.

— Зараз я тобі покажу де! — сплюнув Бурмотило і, приставивши ствол до щілини, прохрипів: «Кидай мішок й ані руш! Стрілятиму!».

— Ти... ти що? — почулося з-за дверей — Я... я...

— Рахую до трьох, — командував Бурмотило. — Раз... два...

Щось важко гепнуло об східці, зарипів сніг і тупотіння почало віддалятися. Сторож рвонув на себе двері і з криком: «Стій!» бабахнув у темряву. На місці пригоди він виявив червоний мішок, шапку з таким самим червоним верхом і пакунок із написом: «Від Діда Мороза». Кроків за десять стирчав із намету ще теплий валянок...

...О пів на першу сільський завклубу Панчішка тремтячими руками намагався потрапити ключем у замкову щілину. Перша двері відчинила дружина й, уздрівши на порозі простоволосого чоловіка в розхристаному кожусі з одвислою бородою, сплеснула од відчаю руками:

— Уже налимонився!

— Та я... Розумієш...

— Е-е... мовчи! Язиком он уже не волода. А шапку з ким пропив? Ну зажди — останній раз ти в мене Дідом Морозом!

...А тим часом Бурмотило кинув у куток трофеї і, заклавши в рушницю новий патрон, зручніше вмостився на тапчані. «Важка у нас все-таки служба, думав він. У Новорічну ніч і то немає спокою».

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ОГОЛОШЕННЯ

Продам інший бік медалі. Дешево.

ДОШКА ПОШАНИ

А руки так і сверблять

Олексій Міллер, голова правління ВАТ «Газпром»:

— Якщо, як можна почути на Україні, ГТС — це історичний скарб, то, очевидно, її місце в музеї.

Від чергового:

— Так, і якщо в музеї — то саме російському й до того ж із московськими гідами — Міллером і Бойком...

Роблять «щось» — щоб більше брати!

Дмитро Видрін, політолог, позаштатний радник глави держави:

— За попереднього Президента я був на великому інвестиційному форумі у Скандинавії. І там казали, що суть України в тому, що в нас навіть корупція особливого типу: «Беруть, сволота, але

не роблять». Нині я чув фразу від західних інвесторів: «Беруть, сволота, як і раніше, але добре, що хоч щось роблять».

Від чергового:

— Пане Видрін, таке враження, що вам теж щось сказали типу: «Бери й роби, пудри мізки так, щоб ми мали гарний вигляд».

Чия б корова мукала...

Геннадій Онищенко, головний санітарний лікар РФ:

— В Україні повноваження з контролю над продовольством і харчуванням, у тому числі в дитячих організованих колективах, передано ветеринарній службі. Де-факто, у цьому міститься визнання громадянина України твариною...

Від чергового:

— ...І це стосується навіть деяких вихідців з України, котрі сидять в окремих московських міністерствах.

Кого ставити?

Володимир Фесенко, директор центру політдосліджень «Пента» (про проблему Партії регіонів: хто очолить список на осінніх парламентських виборах):

— Проблема в тому, кого поставити першим номером у списку: Миколу Азарова з низьким рейтингом, відсутністю харизми; непублічного Андрія Клюєва; публічного, але дуже своєрідного Бориса Колесникова... Кого ставити?

Від чергового:

— Одна надія на Н. Шуфрича. Згадайте: він харизматичний до публічної своєрідності: з голим торсом, із дверима в руках ганяє колег по ЦВК!

Замовлені феєрверки

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України (доручив міністрові регіонального розвитку і ЖКГ Анатолію Близнюку розібратися з необґрунтованим підвищенням комунальних тарифів у деяких регіонах):

— Чому під новорічні феєрверки «нащедрували» такі підвищення квартплати?

Від чергового:

— Так за стрясання повітря — феєрверки — треба ж комусь у країні розраховуватися?

Дякую, що попередили

Володимир Жириновський, кандидат у президенти Росії:

— Росія — це дурдом, а я — ваш головний лікар.

Від чергового:

— Так от, коли наступного разу Росія нас запрошуватиме в Євразійський Союз, треба вимагати довідку від їхнього головного лікаря...

Те, що найбільше виробляється, тим і поливається

Володимир Путін, прем'єр РФ (дискутуючи з опозиційним керівником радіостанції «Эхо Москвы» О. Венедиктовим):

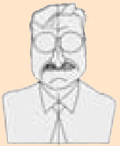
— Я не ображаюся на вас, якщо ви мене поливаєте поносом...

Від чергового:

— Судячи з лексики, Путін усе ще ніяк не може вибратися із «сортира»...

Мал. Миколи КАПУСТИ, Василя ФЛЬОРКА, Костянтина КАЗАНЧЕВА, Олександра ДУБОВСЬКОГО.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Валентина ПИСАНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 23092

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

